
Z obecního úřadu

Co nového v obci

Začalo se s rekonstrukcí čističky odpadních vod v Jedlové v O. h.

Došlo k navýšení ceny za uložení kalů ze 150,- Kč/m³ na 200,- Kč/ m³ z objektů, které nejsou napojeny na veřejnou kanalizaci.

Od 2. dubna platí změna územního plánu č. 4, která mj. zakazuje stavbu srubových domů, vymezuje přípustné lokality pro bytové domy.

Jarní svoz nebezpečného odpadu proběhl 19. 4. 2008.

Brzy přijdeme o užitečnou službu - krejčovství. Paní Mixová tu totiž k 30. dubnu končí.

Z DPS se nám stěhuje p. František Dvořák, uvolněná garsonka byla přidělena p. Emílii Stieberové.

V katastrálním území Jedlová v O. h., a to i v části Velký Uhřínov, začaly jednoduché pozemkové úpravy, které upřesní vlastnické vztahy k pozemkům.

Na internetových stránkách obce je nový odkaz „nástěnka“, na kterém najdete zápisy z letošních zasedání zastupitelstva obce. (www.destne.info/obec/nástěnka) Později zde budeme zveřejňovat i starší čísla obecního zpravodaje.

Od března můžete jednotlivé zastupitele kontaktovat na následujících e-mailových adresách. Výhodou je i to, že případný problém tak svěříte pouze konkrétní osobě.

e.brychova@destne.info

o.bittner@destne.info

e.fabianova@destne.info

e.kollarovicova@destne.info

e.kotyzova@destne.info

a.krizova@desne.info

a.lorincz@destne.info

v.matyas@destne.info

j.pasler@destne.info

p.pohlova@desne.info

z.skoda@destne.info

m.struhar@destne.info

j.stepova@destne.info

p.verner@destne.info

v.vojtech@destne.info

LZ

Vážení spoluobčané,

v minulém čísle Deštníku jsme Vás vyzvali k vyplnění anketního lístku týkajícího se naší ZŠ a MŠ. Myslím si, že jsme byli všichni zájmem o školu překvapeni. Je zřejmé, že škola je téma, které hybe opravdu celým obecním míněním. Vždyť na zasedání obecního zastupitelstva, které se konalo 10. března přímo ve školní jídelně, byla účast opravdu neobvykle vysoká. Hodně

se diskutovalo, vyhodnotila se anketa. Ta ukázala především nedostatečnou komunikaci mezi školou a rodiči, ale i obráceně. Vy, rodiče, máte pocit neřešení problémů, učitelé a vedení školy zase, že se mnozí z Vás o dění ve škole nezajímáte. Věříme, že anketa pomohla k zamyšlení nás všech, i obce jako zřizovatele. V současné době dostaly události v souvislosti se školou rychlý spád. Na zasedání 17. března 2008 ředitel školy předal svoji rezignaci na funkci ředitele k 30. 6. 2008. Obec, aby neohrozila chod školy, musela ihned stanovit konkurzní komisi a vyhlásit konkurs na místo ředitele(ky) školy. Termín konání konkursu je stanoven na 29. dubna. Dále vznikla pracovní skupina, která připravuje propagační materiál o škole. Také proběhne schůzka s rodiči dětí z MŠ, kde se bude projednávat prázdninový provoz.

Jak všichni víte, obec chce zde školu zachovat. V této souvislosti bych řekla, že pouze finanční výpomocí se problém nevyřeší. Je třeba hledat společnou cestu nás všech, nehledat jen samá negativa, ale především věci pozitivní. Zamysleme se, my rodiče dětí školou povinných, předškoláků, ale i miminek, je skutečně zdejší škola tak špatná, opravdu nechce řešit problémy, neposkytne dostatečnou přípravu k dalšímu studiu? Řešil jsem problém ze své iniciativy, nebo jsem jen změnil školu a bylo? Samozřejmě, všichni máme právo volby. Mne jen mrzí, že v mnohých obcích s obdobnými problémy rodiče za svou školu bojují, tím nutí i učitele a vedení k další iniciativě. Proto bojujme za svou školu, a tím i za další život v naší obci.

Alena Křížová, starostka

Zastupitelstvo obce jednalo

Usnesení č. 17 ze zasedání zastupitelstva obce Deštné v Orlických horách ze dne 25. února 2008

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- zprávu o činnosti rady obce,
- zprávu o dlužnících obce.

Zastupitelstvo obce schválilo:

- úpravu rozpočtu obce za IV. čtvrtletí 2007,
- rozpočtový výhled DSO Region Orlické hory na r. 2009 - 2011,
- návrh rozpočtu DSO Region Orlické hory na rok 2008 (příjmy ve výši 261.400,- Kč, výdaje ve výši 261.400,- Kč),
- prodej bývalé hasičské zbrojnice stojící na pozemku parc. č. 308/1 v k. ú. Deštné v O. h. za nákladovou cenu 46.270,- Kč p. Oldřichu Bittnerovi. Částka bude složena v den podpisu smlouvy, prodej realizován nejpozději do 31. 3. 2008.
- koupi st. pozemku č. 560 v k. ú. Deštné v O. h. za odhadní cenu 560,- Kč od ZO OSZSP Nemocnice v RK,
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí směnné na pozemky parc. č. 1962/2 k. ú. Deštné v O. h. v majetku ing. Petra Nováčka a 1964/9, 1964/10 oba v k. ú. Deštné v O. h. v majetku obce, s tím, že veškeré náklady spojené se směnou hradí ing. Petr Nováček.
- účast obce v projektu SHČMS – krajského sdružení hasičů Královéhradeckého kraje se sídlem v Trutnově pod názvem „Vybavení hasičských sborů Královéhradeckého kraje“ v rámci „Operačního programu přeshraniční spolupráce Česká republika - Polsko v letech 2007-2013“,
- prověření možnosti výstavby kulturního sálu,
- partnerství v projektu „Krajina s pamětí - Orlické hory“ s max. podílem obce 300.000,- Kč,
- žádost o 90.000,- Kč dotaci na Tavbu skla dřevem ke Kulturní komisi KÚ Královéhradeckého kraje a žádost o 30.000,- Kč dotaci na Kačenčino loučení s létem k Radě Královéhradeckého kraje.

Zastupitelstvo obce uložilo:

- pí. Křížové a p. Lörinzovi v termínu do 30. 3. 2008 oslovit projektanta Hagaru ohledně výstavby kulturního sálu.

V Deštném v Orł. horách dne 25. 2. 2008

Usnesení č. 18

**ze zasedání zastupitelstva obce Deštné v Orlických horách
ze dne 10. března 2008**

Zastupitelstvo obce schválilo:

- zprávu o hospodaření DSO Region Orlické hory za rok 2007, závěrečný účet za rok 2007,
- zachování provozu školy v plném rozsahu pro další období.

Zastupitelstvo obce uložilo:

- radě obce vytvoření pracovní skupiny ve věci ZŠ a MŠ Deštné v O. h., podání zprávy na dubnovém zasedání zastupitelstva obce.

V Deštném v Orł. horách dne 10. 3. 2008

Usnesení č. 19
ze zasedání zastupitelstva obce Deštné v Orlických horách
ze dne 17. března 2008

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- zprávu o činnosti rady obce,
- hospodaření obce za rok 2007,
- odstoupení Mgr. Václava Vojtěcha z funkce ředitele ZŠ a MŠ Deštné v O. h. k 30. 6. 2008,
- zprávu ze sněmu DSO Region Orlické hory.

Zastupitelstvo obce schválilo:

- předložený návrh rozpočtu obce na rok 2008 (příjmy ve výši 9,815.310,- Kč, výdaje ve výši 10,708.340,- Kč),
- přestěhování služebny cizinecké policie ze Šerlichu na zahradu k čp. 132,
- 10% podíl obce na 5,000.000,- Kč dotaci na zateplení fasády a výměnu oken v ZŠ a MŠ Deštné v O. h.,
- vypracování nového projektu na zateplení fasády a výměnu oken v ZŠ a MŠ Deštné v O. h. za 160.000,- Kč.

Zastupitelstvo obce vydalo:

- změnu č. 4 územního plánu sídelního útvaru (ÚPSÚ) Deštné v Orlických horách jako opatření obecné povahy za použití § 43 odst. 4 a § 55 odst. 2 stavebního zákona, § 171 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 13 a přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve spojení s ustanovením § 188 odst. 4 stavebního zákona po ověření podle § 54 odst. 2) stavebního zákona, že návrh změny č. 4 ÚPSÚ Deštné v Orlických horách není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu; rozpory nebyly v průběhu pořizování změny územního plánu řešeny.

Zastupitelstvo obce souhlasilo:

- s vyhodnocením stanovisek, námitek a připomínek uplatněných k návrhu změny č. 4 ÚPSÚ Deštné v Orlických horách vypracovaným dne 11. 3. 2008 odborem výstavby MÚ Dobruška ve spolupráci s určeným zastupitelem.

Zastupitelstvo obce odročilo:

- stanovení ceny za prodej pozemků.

Zastupitelstvo obce uložilo:

- radě obce do dubnového zasedání zajištění informačních tabulí s odjezdy autobusů.

V Deštném v Orl. horách dne 17. 3. 2008

LZ

Z historie

Závodní lyžování v naší obci po roce 1945

Deštnenské lyžování začíná přerušovat hranice našich ne zvlášť vysokých hor. Už v roce 1966 vyhrál Franta Prouzů krajské přebory staršího dorostu ve Špindlerově Mlýně. Předpokládám, že to bylo poprvé, kdy takovou soutěž vyhrál někdo jiný než Krkonošák.

V této době se Nekvapilovi přesunuli na školu do Náchoda a na Deštnou přišli důstojní nástupci. Byli to Jirka a Irena Veselí. Starali se, vedli, organizovali a díky jejich práci se lyžování v Deštném posunulo o kus dopředu. Jenom těch závodů, co se za jejich éry pořádalo.

Přišel rok 1968, 1969, nastoupila tuhá normalizace a vše prvo-republikové, čili buržoazní bylo opět tabu. Náš oddíl však překonal celé období s hrdým názvem „Sokol Deštné“. V roce 1970 tento oddíl postoupil dokonce do druhé ligy. Za muže jezdili Milan a Josef Pohlovi, Zdeněk Jelenů, Václav Kánský, Karel Klícha a několik závodů jel také Franta Prouzů. Ženu jsme měli jedinou, a to Marcelu Štěpánovou, a tak nám vypomáhala TJ Jiskra Ústí nad Orlicí. Po skončení druhé ligy u nás šli na oplátku bratři Pohlovi jezdit za Jiskru.

Joska Pohl při „šílené jízdě“ na trati obřího slalomu

V Deštném tenkrát dorůstali další lyžaři, bratři Reznerovi a Veselkovi, Standa Ježků, Jarda Zíbar a Milan Smejkal. Ten byl první, který přešel na skiboby a dal tak vzniknout disciplíně, která proslavila Deštné stejně jako lyžování.

Franta Prouzů, jako výkonnostně nejlepší lyžař, jezdil první ligu za Pedagogickou fakultu Hradec Králové. Kromě zmíněného vítězství v krajském přeboru a v Poháru Orlických hor zaznamenal za svá závodnická léta celou řadu dalších úspěchů.

Stejně jako v samotném lyžování se Frantovi dařilo i v trenérské práci. Jeho nejúspěšnějším svěřencem byl nejprve Honza Ježků. Z dlouhé řady jeho velkých úspěchů bych zdůraznil přední umístění nejenom v krajských, ale i v celostátních soutěžích. Dalšími lyžaři Frantovy éry byli: Honza Červinka, Martin Košťur a Tomáš Klinský (později Mistr světa ve skibobech). Z děvčat vynikly Renata Dörnerová, Iveta a Martina Kabelovy, Julie Austenová a Ivana Zíbarová. Daleko nejlepších výsledků z těchto děvčat dosáhla poslední jmenovaná, která dokázala zajet velmi dobře i v celorepublikových soutěžích.

Nejslavnější období našeho žákovského lyžování máme ale teprve před sebou. Franta Prouzů vzal totiž trénování do svých rukou s důkladností jemu vlastní. Založil jakési soukromé SVS (Středisko vrcholového sportu). Nejnadanější přesporní lyžaře ubytoval ve vlastním domě, a ti

Jirka Dařílek a Renata Dörnerová

Matějů a Katka Štursová, druhé místo hned za domácí Itálii. Toto období (před rokem 1980 a hlavně po něm) bylo obdobím, jehož síla se v dějinách našeho oddílu bude těžko překonávat. Vedle už jmenovaných jsme měli i další lyžaře s velmi vysokou výkonností. Byli to Radek Matějů, Milena Kábrtová a hlavně Romana Stejskalová, nyní provdaná Klinská. Příjezd našeho žákovského družstva na kterýkoliv závod v republice znamenal tenkrát automaticky pro ostatní úplnou pohromu, protože jsme obsadili vždy první místa. Romana Stejskalová dosáhla sportovního maxima tím, že se dostala až do reprezentace dospělých. S tím samozřejmě souvisí velký výčet úspěchů na republikové i mezinárodní úrovni.

Z místních žáků jezdila v této době velmi úspěšně Iva Košťurová a o málo později začínali závodit i Jarda Kábrt, Kamil Kulhánek, Lenka Dörnerová a Luisa Rösslerová.

(pokračování příště)

měli tak stejné podmínky jako místní. Kluci a holky chodili do zdejší školy a za případný neúspěch nesměli na trénink, nebo jim dokonce hrozilo poslání zpět do nížiny. To mladé milovníky závodění motivovalo natolik, že prospívali výborně a asi to utužilo i jejich morální vlastnosti, protože všichni později vystudovali vysokou školu.

Vůbec nejlepší výkonnost podával už od žákovské kategorie Jirka Dařílek. Jirka jel několikrát nejen Mistrovství ČSSR, ale dokonce i mezinárodní Skiinterkriterium v Říčkách. My starší si ještě pamatujeme televizní přenosy s neopakovatelným komentářem sportovního reportéra Jaroslava Suchánka. Reprezentant ČSSR i Soko la Deštné z Říček přivezl dvakrát vítězství a porazil tak reprezentanty nejenom z alpských zemí, ale v podstatě z celé Evropy.

Mezinárodní závody absolvovali naši závodníci také ve Vrátné Dolině v Tatrách a v italské Monte Bondone. V Itálii získalo reprezentační žákovské družstvo, jehož jádrem byli naši lyžaři Jirka Dařílek, Jirka

Slávek Liebich

Bezděkov

Ves Bezděkov je poprvé připomínána v roce 1358, kdy sdílela osudy hradu Potštejna. Tvrz, dvůr a ves však byla patrně rozdělena na díly. Část náležela drobnému zemanskému rodu z Bezděkova, jenž je připomínán v osobě Dobeše z Bezděkova v roce 1397. Jméno Dobeš se pak stalo rodovým. Strategická poloha Bezděkova nám podsouvá jeho určitou vojenskou funkci – snad strážní, kterou tito šlechtici alespoň do poloviny 15. století mohli vykonávat. V roce 1448 je doložen další příslušník tohoto rodu Petr Dobeš z Bezděkova, který se zapojil do obsazení Prahy. Dcera Prokopa Dobeše, Anna prodala v roce 1536 Bezděkov – dvůr, svému manželovi Václavu Okrouhlickému z Kněnic. Ten jej v roce 1559 postupuje Mikuláši Picengarovi z Bydžína. Vamberečtí páni – Magdalena Grambova - dvůr modernizovala v polovině 17. století. Další přestavba následovala na počátku 18. století a následně v 19. století.

Sídlo Dobešů z Bezděkova regionální literatura nepopisuje a někteří badatelé o něm vysloveně pochybují. Přesto je zde významná indicie v podobě keramických kachlů z kamen – výrobku pro středověk poněkud nadstandardního. A právě souvislosti s nálezy kachlů bývalo někdy kladeno šlechtické sídlo do prostoru dvora. Zde se předpokládá jeho pohlcení v následujícím stavebním vývoji. Významný badatel Rudolf Zrubek našel zajímavou kolekci kachlů v podmáčeném terénu východně od dvora, a proto kladl sídlo do tohoto prostoru.

V květnu 1992 bylo lokalizováno a kresebně zdokumentováno tvrziště východně od dvora Bezděkova (kat. území Jámy).

Tvrziště se zachovalo v podobě mírně oválného výběžku přiléhající k hraně svahu prudce spadajícímu k nivě řeky Kněžné.

Oválné tvrziště o ploše cca 23 m x 13 m je na svém povrchu nepatrně zvlněné a je odděleno od okolního terénu příkopem. Maximální hloubka příkopu od povrchu tvrziště je ještě dnes takřka 2 m a jeho šířka kolem 6 m. Tyto rozměry jsou proti původním o hodně zkreslené, neboť navazující terén je podmáčený a v minulosti erodoval právě do příkopu.

V roce 1995 byl proveden záchranný archeologický výzkum na ploše tvrziště, kde se nacházely čtyři amatérské vkopy.

Revizní archeologický výzkum využil s ohledem na zachování lokality stávajících amatérských vkopů. Dvě sondy byly začištěny, prohloubeny a zdokumentovány a opět, pokud se zachovala zemina, zaházeny. Situace v obou sondách na ploše tvrziště byla obdobná. Pod vrstvou lesního humusu a v drnu se již nacházely nálezy (vrstva 1). Vrstva 1 mocná 6 – 8 cm obsahovala zlomky do červena vypálené mazanice od velikosti špendlíkové hlavičky po průměr do 2 cm, zlomek kachle a vápenitý kus maltoviny z vnitřního nároží a množství keramiky. Pod ní nasedala šedá kamenitá vrstva 2 o síle 4 – 6 cm s mazanicí a drobnými zlomky keramiky.

Následující šedá šterkovitá (3) vrstva o mocnosti 22 – 25 cm rovněž obsahovala zlomky keramiky, která měla charakter drobnějších zlomků a mazanici. Vrstva 4 byla šedá hlinitopísčitá s drobnými kameny a byla dokumentována až do hloubky 60 cm. Opět obsahovala keramické zlomky a v sondě I. i zlomek cihly. Podobný charakter měla také vrstva 5, kde byly opět zlomky mazanice. Archeologicky čistá pak byla vrstva 6 mající charakter šterku promíšeného se slínem.

Keramika získaná výzkumem je až na výjimky drobná a není jednoznačně datována. Vrstvy mají množství příměsí a datují zánik lokality na počátek 16. století.

Provedené sondáže nezachytily žádné přímé doklady přítomnosti stavby. To však může být způsobené rozložením sond a také stavem lokality. Pozůstatky vypálené mazanice a absence kamenných destrukcí však jasně dokládají existenci dřevěné stavby, která zanikla požárem. Ta mohla být postavena přímo na terénu bez základových žlabů, jen na podkladových kamenech, nebo i bez nich. Drobným stavebním detailem je maltovité nároží z interiéru stavby hovořící o úpravě interiéru. Stavba byla určitě upravována a opravována, a tak je pochopitelné, že nalézáme keramiku především z poslední etapy života lokality.

V roce 2007 bylo Martinou Bekovou provedeno geodetické zaměření lokality a při této činnosti byl zaměřen i prostor mezi tvrzištěm a dvorem. A právě v tomto prostoru se podařilo zachytit doposud nelokalizovaný dvorec z něhož pocházejí nálezy kachlů. Jejich datování do 16. století nám pak dokládá sídlo Prokopa Dobeše z Bezděkova a jeho dcery. Při terénním průzkumu byla také zachycena dvojice vodních nádrží – rybníků. Celý areál skvěle doplňují komunikace rovněž středověkého stáří vedoucí z údolní nivy řeky Kněžné. Velmi zajímavým detailem je pak zachovalý kamenný mostek, který je obtížné datovat, ale jeho funkce je opodstatněná jen v souvislosti s dvorcem. To, že respektují dvorec, dokládá jejich stáří.

Doposud se nepodařilo lokalizovat ves Bezděkov, ale je vytipováno několik poloh, které budou v budoucnu sledovány.

Zachovaný komplex tvrze, dvora raně novověkého a novověkého je doplněn vodními nádržemi a zachovanými komunikacemi. Osudy lokality Bezděkov odráží osudy drobné šlechty, jejího hospodaření, chudnutí a nakonec prodeje skromného majetku k velkostatku. Z hlediska archeologického pak představuje ojediněle zachovalý areál, který se zachoval v intenzivně obdělávané krajině.

Popis vrstev:

1. černá humusovitá - lesní humus a drn s nálezy
2. šedá kamenitá s nálezy
3. šedá štěrkovitá (drobné kameny ve velkém množství) s nálezy
4. hlinitopísčité s drobnými kameny s nálezy
5. hlinitopísčité (bez kamenů) s nálezy
6. jemná štěrkovitá se slínem s nálezy

Bohumír Dragoun

Ze školy

Zakázané ovoce je nejsladší

Ve škole by se měl žák chovat slušně a spořádaně, ale to hlavní je, že by se měl chovat podle školního řádu. Mnoho žáků to nedodržuje a také je potom čeká zasloužený trest, ale žák si to v té chvíli neuvědomí. Kdo může vědět, že ho někdo z okna pozoruje. Také já jsem

pochybil a toto je můj trest. Ten trest zabere spoustu času, kdy by se dalo dělat i mnoho jiných věcí. Má to asi něco do sebe. Žák si to uvědomí a svoji chybu tím uzná. Podle mě to ale žáka stejně hned nezmění. Učitel má radost, že žáka potrestá a to je dobře. Za každou chybu se má platit. Ale zakázané ovoce je přece vždy nejsladší, takže se to bude stejně opakovat, třeba ne tak často, ale bude. Trvá dlouho, než si to dotýčný uvědomí. A postupně se to třeba změní, ale nebude to hned. A do té doby bude spousta žáků psát spousty trestů, ale potrestán je i učitel. On musí přeci ten trest přečíst.

Tak tímto bych ukončil svůj trest a také slohovou práci. Doufám, že se vám to bude líbit a že mě to aspoň trochu změní.

žakovská práce, reakce na školní řád

Karneval v MŠ

Tradiční akcí v MŠ je karneval. Na přípravě masek jsme pracovali od začátku února. Děti si vyráběly masky na obličej, čelenky, škrabošky, korunky. Nemocnost dětí byla hlavním důvodem oddalování termínu, kdy reje masek a soutěží vypukne.

Naše vystoupení a prezentaci jsme pojali jako běžný pracovní den v mateřské škole. Děti byly uvolněné, jenom ty, které hodně chyběly, se styděly vystupovat. Výkony dětí působily přirozeně. Nechtěli jsme, aby to bylo představení nacvičených „robotů“.

Po probuzení kapkami „živé vody“ se jednotlivé masky představily rodičům i hostům. Tančily mazurku, zpívaly, skákaly přes potůček, soutěžily. Do činností se zapojili i rodiče. Ti se svými ratolestmi doma připravili malé občerstvení, které přinesli na karneval. Všichni návštěvníci měli možnost ochutnat. Takže nám nic nechybělo.

Ale přece jen ... opravdu málo bylo místa. Prostory MŠ nejsou stavěny na takový počet lidí. Rodičů, babiček, dědů, sourozenců a známých přišlo dost. A my jsme rády, že spolupráce s rodinami funguje dobře.

Touto cestou chceme poděkovat všem, kteří se zapojili a zúčastnili.

A naše další plány? Vyneseme Moranu, oslavíme Svátek matek. Na Mezinárodní den dětí plánujeme výlet do Náchoda, kde navštívíme muzeum strašidel, podíváme se na medvědy a půjdeme na zmrzlinu. Na tu nás pozvala paní Matějů, maminka Elinky, která přes zimu chodila do naší MŠ.

Těšíme se na další spolupráci!

Učitelky MŠ

Loučení se zimou

Od poloviny března stála v koutě naší MŠ Morana – symbol zimy. Každý den jsme plánovali, že ji odneseme a vyhodíme do potoka, aby ji voda odnesla do moře a zima tak skončila.

Ale nedařilo se nám. Počasí bylo neustále špatné, přšelo a nakonec napadla hromada sněhu. Dětem se špatně vysvětlovalo, že už je 21. března – opravdové jaro. Znají dobře pranostiku „Březen za kamna vlezem, duben, ještě tam budem“.

Ve středu 26. března jsem přece jen vyšli. S Moranou a některými maminkami jsme sněhem došli až na most k Horské službě. Tam hodila do potoka Moranu paní učitelka Fiandová. „Plav, Morano, plav a zimy nás zbav.“

Věříme, že nás čeká už jen teplo.

Učitelky MŠ

Návštěva MŠ z Náchoda

Celou zimu chodila do naší MŠ Elenka Matějů z Náchoda. Její maminka zde v Deštném pracovala. Po návratu do Náchoda Elenka naši školku chválila, a tak tamní paní ředitelka naplánovala pro děti výlet do Deštného.

Ve čtvrtek 28. 3. v 10 hodin zastavil před školou autobus a z něj vystoupilo 58 dětí s učitelkami a kuchařkami. Přivezli si s sebou všechno – svačiny, čaj, suché náhradní oblečení a také lopaty a boby, aby si čerstvého sněhu užili. Zavedli jsme je na Špičák a tam byly děti jako v ráji.

Návštěva se vydařila. Dětem z Náchoda se u nás moc líbilo. Jsme k nim pozváni v létě. Výlet plánujeme na Mezinárodní den dětí v červnu, termín upřesníme.

„Náchodáci“, budeme se těšit!!

Učitelky MŠ

Turnaj ve stolním tenise

V úterý 18. března jsme se zúčastnili turnaje ve stolním tenise, které pořádala ZŠ Dobré ve spolupráci s SK Dobré.

Naši školu reprezentovali tito žáci: Dan Berinský, Tomáš Pacholík, Andrea Horvátová (6. tř.), Lukáš Feichtinger, Zdeněk Bíma. (7. tř.), Anna Karová (8. tř.) – 2. místo, Klára Kubíčková, Lenka Zábranská, Aneta Šritrová, Jakub Hejlek, Jiří Balcar (9. tř.).

Ve čtvrtek 27. března se konal okresní přebor ve florbale 4. - 5. tříd v Dobrušce. náš tým tvořily mladé naděje Honzík Ježek, Kája Zachariáš, Láďa Štěpán, Honzík Tench, Filip Švejda a Janička Vernerová pod vedením zkušeného trenéra Karla Zachariáše.

Mgr. Lenka Hepnarová

Plavecký výcvik

I v letošním školním roce jezdí žáci prvního stupně ZŠ na plavecký výcvik do dobrušského bazénu. Výuku zajišťuje Plavecká škola Dobruška. Kurzu se účastní celkem 30 dětí, z toho 11 v základní výuce a 19 v přípravné nebo zdokonalovací výuce.

Všichni si bazénu moc užívají, kromě klasické výuky plavání děti soutěží, skáčí do vody,

využívají spoustu nádherných plaveckých pomůcek. 1. dubna probíhala šestá lekce, lekce plná překvapení. Nejprve přišel „pan vodník“, s dětmi si povídal a každému daroval bonbon, který splní jakékoli přání. Následovalo rozdělení do družstev a mohly být zahájeny malé vodní olympijské hry. Protože byla družstva složena z různě zdatných plavců, všichni si vzájemně pomáhali. Úsměvy na fotkách dokazují, jak se dětem plavání líbí.

Mgr. Vlasta Pacholík

K zamyšlení

Vychovávám, vychováváš, vychovává

Každý rozumný člověk by předpokládal, že výchova dětí a mládeže je jednou z hlavních povinností rodiny. Ale podle reakcí veřejnosti a hlavně rodičů by měla vychovávat především škola. Ale jak vychovávat děti přicházející do vzdělávací instituce z rodin, kde se výchově moc nedaří?

Ty, které do školy přinesou správné zásady chování, přicházejí z rodin, ve kterých je výchova na prvním místě a už nepotřebují neustále vštěpovat zásady slušného chování, pouze si v této oblasti rozšiřují obzory. Ale bohužel je čím dál víc takových „nevychovaných“ jedinců, u kterých rodina předpokládá, že se o nápravu postará škola sama.

A dostáváme se k tomu nejpodstatnějšímu. Škola má určitě i funkci výchovnou (je to patrné i z názvů některých předmětů, jako jsou tělesná, hudební, výtvarná, rodinná, občanská a pracovní výchova), ale ta by měla být až na druhém místě. To první vždy náleželo, náleží a bude náležet samotné výuce. Vědomosti získané na základní škole musejí využít budoucí studenti, kteří se hlásí na střední školy. Nikoho nezajímá při přijímacím řízení, jakou výchovu potencionálním studentům kdo a v jaké míře poskytl.

Děti jsou ale v současné době velmi ovlivňovány chováním a jednáním různých skupin společnosti. Působí na ně v první řadě rodiče, různá masmédia, spolužáci a kamarádi a samozřejmě učitelé.

Dnes se razí heslo: „Školo, postarej se! Tady máš dítě, vychovej je, nauč je a postarej se o jeho volný čas, ať je doma co nejkratší dobu.“ Pak pochopitelně ztrácí rodinné zázemí svou nejdůležitější roli a o vše aby se postarala škola. V tomto okamžiku musí škola nahradit rodinu a začne usilovně, ale často bezúspěšně vychovávat, aby dohnala to, co rodina zameškala. Není ale v silách učitele, aby najednou vychovával třicet různě vychovaných nebo nevychovaných žáků. To mu už potom času na učení nezbyvá.

A co na to vše říká společnost? Tam se najde nejvíce kritiků a moudrých hlav a ti nejlépe vědí, jak a co má nebo musí škola udělat, co se výchovy týká. Učitel ztrácí pravomoci a účinné prostředky, které by používal při výchově žáků. A tak se můžeme dočkat odpadkového koše na hlavě učitele, videonahrávek na internetu, které poukazují na nevhodnou reakci učitele při trestání nevychovaného žáka. Ještě nám chybí střelba nespokojeného studenta, jemuž jsou terčem učitelé a spolužáci.

Rodina, společnost a škola by se měly postarat o to, aby u nás nikdy k takové hrůzné situaci nedošlo.

*Učitelský zpravodaj 7/2007 – 2008
Miroslava Slušítková, ZŠ Zlín - Štípa*

Návštěva divadelního představení v Hradci Králové

V pondělí 28. 1. 2008 vyjely hned po obědě děti z naší školy do Hradce Králové do Klicperova divadla, aby zhlédly Moliérovu hru Zdravý nemocný. Byla to vskutku podívaná nevidaná. Klasickou tragikomedií se nesly zvuky moderního rapu, herci tančili i zpívali a hlavní hrdina oplýval touhou být léčen, aniž by čekal vyléčení. Jak si lebedil ve všech rádoby mocných lékařských procedurách! Hrdinovy chorobné touhy být opečováván využíval jeho lékař a ordinoval mu procedury známé i neznámé... Aby ušetřil za lékaře, chtěl dokonce hrdina provdat svou vlastní dceru za člověka této profese. Molière poukazoval prostřednictvím svých hrdinů na lidskou slabost, vypočítavost, ale i na sílu lásky. Klasická hra byla pojata moderně, jeviště bylo plné světél, kulisy dávaly šanci poznat, kde se děj odehrává. Neotřelé nápady udržely děti v pozornosti a napětí až do závěru hry.

Většina dětí jezdí do divadla pravidelně a z jejich ohlasů usuzuji, že s nadšením. Naše škola zajišťuje žákům zájezdy do divadla již mnoho let. Některé z dětí by se jinak do kamenného divadla neměly šanci podívat. V této tradici jsme pokračovali hned 11. 3. 2008, kdy na nás čekala Shakespearova hra Macbeth.

Mgr. Libuše Nedomlelová

Vázení spoluobčané,

jistě z doslechu a „šuškandy“ víte, že se s naší školou něco děje. Ano, je nám vytýkáno, že můžeme za odliv dětí do ZŠ Dobřany.

V MF – Dnes 31. 3. 2008 jsem se dočetla o projektu „Studenti čtou a píší noviny“. Zareagovala jsem na jeden uveřejněný studentský názor. Článek vám předkládám v plném znění k zamyšlení. Nepřipomíná vám to něco? Myslím si, že další komentář by byl zbytečný. Kdo chce pochopit, pochopí.

Za náš pedagogický kolektiv musím napsat, že jsme vždy pracovali a pracujeme podle svého nejlepšího svědomí.

Eva Vojtěchová

Článek k zamyšlení (MF – Dnes 31. 3. 2008)

Dnešní výchovné metody jsou naprosto nevyhovující

Osobně se přikláním k názoru Sigmunda Freuda: řezat, řezat, řezat. Výchovné metody dnešních mladých matek jsou naprosto nevyhovující. Jejich názor, že budu spíše kamarádkou než matkou, je podle mne jeden z nejmylnějších názorů dnešní doby.

V naší škole, kde se setkávají různě staří žáci již s vlastně dospělými studenty, je tento problém velmi patrný. Děti prostě nemají z ničeho strach ani z nikoho respekt. Myslím, že to, co si dnešní žáci dovolí ke starším spolužákům nebo kantorům, je nepřipustné a je na čase s tím začít něco dělat. Problém je v tom, že když dítě udělá nějaký průšvih, rodiče se to za něj snaží „vyžehlit“, ba dokonce napadají všechny okolo. Namísto toho, aby dítě nějak potrestali a zabránili tomu, aby se tato nepříjemná událost opakovala. Tyhlety průšvihy nejde řešit jinak než trestem, a fyzickým. Když dítěti zakázete počítač, nikdy to nebude mít takový výsledek jako „dobře mířený výchovný pohled“.

Na druhou stranu trest bez nějaké pochvaly či naopak nemá smysl. Rozhodně však ve výchově není dobré vynechat tu pro dítě méně příjemnou část.

Martin Hönig, Gymnázium Jana Opletala, Litovel

Boj o nejpilnějšího čtenáře školní knihovny

I letos se v rámci Noci s Andersenem, kterou naše škole již tradičně pořádala, vyhlašovali nejpilnější čtenáři. Musíme podotknout, že množství knih, jež letos stačilo na vítězství, by v loňském roce neobstálo ani při získání třetího místa. Největší podíl na poklesu čtení mezi dětmi má nedostatek nových knih v nabídce naší školní knihovny. Jsme tedy vděční, že jste svojí účastí podpořili nedávno uspořádané Velikonoční dílny. Část výtěžku bude věnována právě na nákup nových, poutavých titulů.

A kdo obdržel diplom za „čtenáře roku“? Na prvním stupni zvítězila Tereza Bartoníková (3. tř.), na druhém stupni o prvenství bojovali Veronika Klírová, Klára Kubičková a Roman Květoň, všichni z 9. třídy. Knihy, které byly odměnou, uhradilo SRPDŠ. Děkujeme!

Mgr. Hana Pavlíčková

Škola plná Velikonoc

„Hody, hody doprovody, já jsem malý zajíček...“, tak začínala pozvánka na naše Velikonoční dílny spojené s prodejní výstavou výrobků žáků ZŠ a MŠ Deštné v Orlických horách, které se konaly 19. března v budově školy.

Hned po jarních prázdninách začaly velké přípravy. Děti při hodinách pracovních činností vyráběly různé velikonoční dekorace a zdobily celou školu. Akci zahájili v tělocvičně žáci 2. stupně divadelním představením Jonáš. Potom jsme se všichni rozešli do prostor školy. Návštěvníci si zde mohli uplést pomlázku, zhotovit papírový velikonoční patchwork, vyrobit suchou jarní vazbu nebo ozdobit kraslice různými způsoby – mramorováním, drátkováním, voskem či ubrouskovou technikou. Překvapením pro všechny hosty byla velikonoční kávarna, kde se mohli podle své chuti občerstvit.

Děti i dospělí odcházeli spokojeni a s dobrým pocitem, že si odnášejí do svých domovů drobné dekorace, inspiraci a hlavně velikonoční náladu.

kolktiv učitelů ZŠ

Školní seriál o ekologii

Proč je zapotřebí šetřit a chránit přírodní bohatství naší planety?

(názory žáků 9. třídy ZŠ)

V dnešní době se setkáváme čím dál víc s pohozenými odpadky na cestách, loukách, ale i ve vodách. Odpadky, které nejenom potkáváme, ale i cítíme, nejsou jediným problémem.

Další velký problém je globální oteplování. S ním se v poslední době setkáváme dost často. Říká se, že není žádná teorie, která by potvrdila, že existuje, ale jak se vysvětlí, že ledovce i sníh tají?

Všichni nejspíš čekají na nějakou pohromu, než začnou třídít odpad a než se celkově začnou více starat o životní prostředí.

Naštěstí tu jsou lidé, kteří s tímto problémem chtějí něco udělat.

Aneta Šritrová

Myslím si, že i když naši krásnou přírodu budeme chránit sebevíc, najde se někdo, kdo bude výjimka, a to dost velká. Říká se, že nikdo není dokonalý, každý má v sobě něco, čím se může chlubit. A já, a nejenom já, ale i další, máme rádi kytky, slunce, vodu, nějaké to zvíře, a nemusí být jen domácí, může to být třeba blecha, malá bleška. A člověk ji má rád a hýčká si ji. Tak proč ten jediný lidský živočich nemá rád přírodu? Protože k tomu nebyl vedený. Neměl psa či kočku, nechodil na procházky do lesa si jen tak relaxnout ap.

Tím chci říct, že není důležité, jak živočichy, nebo rostliny máme rádi, ale to, proč ji máme rádi. Někdo má rád vůni deště, jiný zas má rád žáby a pomáhá jim, aby je řidiči nerozjžděli. Třeba já mám ráda vodu. Protože když je u nás krásně, jdu do potoka. Otázka stále zůstává „PROČ“ jdu zrovna tam a ne na koupálko s ostatními? Dobře, ať si všichni myslí, že je to divné, ale já hodl nemám ráda koupaliště, kde je plno lidí. A takový šum potoka je velmi uklidňující. Dobře se dá přemýšlet o čemkoliv. O radosti, nebo smutku, o štěstí, či starostech, prostě o všem.

Proto je dobré občas zajít do přírody a uvědomit si, že je krásná a že je zapotřebí ji chránit, jinak nic nebude jako dřív.

Žaneta Michalčíková

Z kultury

Ohlédnutí za Dešenskou divadelní zimou 2008

I letos pořádala Eliška Kollárovičová a Jarda Karban z divadelního spolku Kačenka akci „DEŠENSKÁ DIVADELNÍ ZIMA 2008“. Na projektu dále spolupracovala obec Deštné v Orlických horách a místní členky hasičského sboru.

Přehlídku zahájil divadelní spolek Kačenka s nastudovanou komedií TITANIK (Pravda o zkáze Titaniku aneb Kdo jinému jámu kopá...) v režii Elišky Kollárovičové. Hru jsme přizpůsobili našim podmínkám a doplnili písničkami. A co k této hře říká sám autor Ringo

Čech? „Hra je progresivní a má světový primát v tom, že jsem jako první dramatik, který se zmocnil této největší námořní katastrofy v dějinách lidstva žertovnou formou. Vycházel jsem z toho, co bylo, bylo, že nedá se odstát, tak proč bychom se i na to nepodívali z té žertovné stránky. Přátelé, nevařím z vody,“ říká dále autor a dodává: „Jsem držitelem soukromého deníčku kapitána Titaniku a tak jsem ho zpracoval do této hry. A diváci odcházejí z představení usazení smíchy.“

Další kus předvedl divadelní soubor „Jirásek“ - skupiny „Temno“ z Týniště nad Orlicí. Připravili divadelní komedii VRÁNY na motivy J. Koloděje a D. Drápka, kterou upravila a dotvořila režisérka Eva Drápková. Hra pojednává o bezdomovcích na periferii města. Během příběhu se divák seznamuje s těžkými osudy lidí z této komunity, které jsou ovlivňovány těžkostmi mladého ženatého muže, jenž má problémy s manželkou a také s mladou studentkou medicíny, která zavítá do těchto míst. Ačkoliv by

se zdálo, že je to dramatický příběh, vše je předvedeno vtipnými replikami a humornou formou. Divadelníci osobitým způsobem předvedli svoje vystoupení a u diváků se setkali s velkým ohlasem.

Na naše prkna v Deštném přijela divadelní společnost „Zdobničan“ z Vamberka s hrou F. E. Šramberka: JEDENÁCTÉ PŘIKÁZÁNÍ v režii Aleny Joachimsthalerové. Tato veselohra je i známá z filmového plátna. Příběh se točí okolo čtyř svobodných mládenců, kteří si slíbili na studiích, že se nikdy neožení. Jeden z nich tuto dohodu poruší, a když ho dotyční pánové navštíví, vydává svoji ženu za své dítě. Jedno přísloví říká: Jeden mluví o koze a druhý o voze. V této hře bylo přísloví naplněno. Herci ztvárnili hru velice pěkně a divákovi ožívaly před očima figurky z filmu: pan Hass, Plachta, paní Štěpničková a jiní.

Další týden následovalo opět představení od místního divadelního spolku Kačenka.

Příjemnou tečku za divadelní zimou udělal dětský divadelní soubor Severka z Olešnice v Orlických horách. Pod režijním vedením Zdeňka Bachury připravili komedii ze současnosti od V. Romana – ZLODĚJKY. A jak říká režisér tohoto souboru po odehraných pohádkách chtěli změnu. Hra je vtipná, plná zápletek a tak trochu košílatá. Tento příběh je o dnešní moderní rodině, kdy rodiče nemají čas ani na sebe, natož na své dvě děti. Soubor doplnil své členy o dospěláky, což se velice osvědčilo.

Jako tradičně patřila druhá část vystoupení Severky písničkám v podání Kristýny Ksandrové, Lindy Bachurové a Terky Mačkové. Pěvecké vystoupení se jak u dospělých, tak dětských diváků setkalo s velkým ohlasem a odměnou vystupujícím byl závěrečný aplaus.

Celá přehlídka, do které jsme zařadili kvalitní hry výborných spolků, se nesla v pohodovém stylu. A naší odměnou byli spokojení diváci.

Eliška Kollárovičová, foto JaK

OS – Divadelní spolek KAČENKA slaví 10 let své činnosti - 1998 – 2008

Náš divadelní spolek KAČENKA v letošním roce 2008 oslavuje desáté výročí svého působení, tak se vraťme na zpět o deset jedenáct let a zavzpomínejme, jak to tehdy začalo.

Někdy koncem roku 1996 se sešlo několik nadšenců ze Sedloňova a Deštného v O. h. a pokusili se navázat na tradici ochotnického divadla a obnovit ji.

Po dohodě byla vybrána pohádková hra Jana DRDY „DALSKABÁTY - HRŠNÁ VES ANEB ZAPOMENUTÝ ČERT“. Režie se tehdy ujaly Hana DRAŠNAROVÁ a Jarmila ŠKODOVÁ. Počáteční zkoušky byly oddělené „Sedloňováci“ zkoušeli v Grulichově hospodě a my „Dešteňáci“ u pana Arpáda Lörincze v penzionu „Sedý vlk“. Potom jsme se sešli na společných zkouškách v Sedloňově. Premiéra se konala 22. března 1997 v Sedloňově. Několikrát se hrálo tam a potom v Deštném v O. h. v sále hotelu Národní dům. Ještě se zajelo zahrát do Kounova.

Po úspěchu tohoto prvního společného divadelního vystoupení sedloňovsko – deštnských ochotníků se společně dohodli, že herců je hodně a všichni by si v jedné hře nezahláli, že se rozdělí na Sedloňov a Deštné v O. h.

Tady se začíná psát nová historie divadla v Deštném v Orlických horách, která navazuje na dřívější tradici.

První režisérkou v Deštném byla tehdejší starostka obce Václava Domšová (hrála tehdy společně v sedloňovsko-deštnském souboru jako řada dalších „dešteňáků“, i když někteří zůstali hrát v Sedloňově).

Jako první hra byla vybrána historická komedie Františka Ringo Čecha „DÍVČÍ VÁLKA“. První čtené zkoušky začaly v lednu 1998. Dále se zkoušelo na jevišti sálu hotelu Národní dům. Do této hry se obsadili také nové „tváře“ - jak herci, tak i „technici“ - kteří měli zájem divadlo dělat. Jako nové herecké tváře se objevili v „Dívčí válce“ Luboš Kodytek, Dana Říhová, Petr Kovář, Zdeněk Jelen, a již ostřílení herci Jana Prouzová, Arpád Lörincz, Luboš Domša, Eliška Kollárovičová a Václav Vojtěch. Režie se ujala, jak jsem již poznamenal, Václava Domšová.

V zákulisí se techniky ujal Jaroslav Karban, scénu skvěle namaloval Martin Otradovský a spolupracovala Jarmila Haldová. Kostýmy vytvořila Irena Lörinczová. Nezbytnou nápovědou byla Hedvika Štěpová a Eva Fabiánová. Líčení masek se ujala Pavlína Karbanová. Vytvořil se skvělý kolektiv, kde byla výjimečná atmosféra a o legraci nebyla nouze nejen o zkouškách, tak ani při tvorbě scény a kulis.

Premiéra divadelní historické komedie F. R. Čecha „DÍVČÍ VÁLKA“ se konala 4. dubna 1998 v sále hotelu Národní dům od 19:30 hodin. Ještě v ten samý den se od 15 hodin konala předpremiéra.

Premiéra byla zcela vyprodaná a velice se vydařila. U diváků se setkala s velkým ohlasem, který vyjádřili potleskem v průběhu představení a závěrečným aplausem. Naši premiéru přišli podpořit také naši kolegové z divadelního souboru ze Sedloňova.

Ve hře excelovala řada herců od již ostřílených – Arpád Lörincz (Přemysl), Jana Prouzová (Vlasta), Eliška Kollárovičová (Kazi), Václav Vojtěch (Vojen a Častava), Luboš Domša (Okov Rakev). Překvapivé a milé byly herecké výkony nových hereckých tváří – Zdeněk Jelen (Bivoj - nezapomenutelný herecký výkon!), Petr Kovář (Lumír – jeho „Božský Lumír“ byl vynikající;

text si ještě doplnil i vlastní tvorbou v recitaci), Luboš Kodytek (Ctirad) a mile překvapila Dana Říhová (Šárka).

V neděli 5. dubna 1998 se od 15 hodin konala repríza. Tu navštívil osobně i sám autor hry František Ringo Čech, což bylo příjemné překvapení. O přestávce (která se trochu protáhla) se v zákulisí rozvinula neformální vtipná beseda s autorem, který představení a výkony herců pochválil. Zaujalo ho pojetí hry režii a doplnění textu o vtipné repliky. Při závěrečné děkovačce se šel s námi společně uklonit a poděkovat se divákům, což bylo pro nás poutou.

Hra se ještě opakovala a velice úspěšně se hrála v Sedloňově, Kounově a Skuhrově n. B.

O hře „Dívčí válka“ jsem se trochu rozepsal více. Byla to naše první divadelní hra, která položila základ divadelní tradice v Deštném v Orlických horách.

Z pracovních důvodů - starostka obce - se již paní Václava Domšová nemohla věnovat režii a divadlu tak plně a divadelní soubor na vlastní žádost opustila. Ale jako starostka nám byla nakloněna a pomáhala nám dle možností obce. A samozřejmě si ještě zahrála v divadelní hře „RODIČE SE ZBLÁZNILY“ (2003).

Poroto si náš divadelní soubor dovolil požádat paní Jindřišku Šplíchalovou, aby se ujala režie a vedení souboru. Ta tuto nabídku přijala a vybrala novou hru od Ladislava Smočka „PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO“. Zkoušky začaly v září 1998 v místní ZŠ, která nám pro tyto účely poskytla třídu školní družiny. Premiéra se konala 15. května 1999 ve společenském sále hasičské zbrojnice.

Tady se musím ohlédnout o něco nazpět. Divadelní představení „Dívčí války“ 4. dubna 1998 bylo prvním a posledním divadelním představením našeho souboru na „divadelních prknech“ hotelu Národní dům. A tady končí éra několika desítek let působení kina, divadla a společenských kulturních akcí, plesů v tomto hotelu. Nový majitel začíná někdy od června 1998 provádět rozsáhlé stavební úpravy, a tak je přebudován společenský sál na bazén...

Před naším divadelním spolkem vyvstala otázka, zda bude divadlo v naší obci pokračovat, a všeobecná otázka, kde se bude odvíjet kulturní dění v obci, když po desetiletích se přišlo o využívané prostory v sále „Národáku“. Nejdříve se uvažovalo o možnosti hrát divadlo v sále hotelu Panorama, ale podmínky pro konání divadelních představení byly nevhodné. V té době se dokončovala výstavba objektu hasičské zbrojnice a garáží pro obecní techniku. V prvním patře vznikla také společenská místnost na konání schůzí a malých akcí, kde se shodou náhod vybudoval jakýsi výklenek. Díky pochopení a podpory tehdejší starostky V. Domšové, rady obce a zastupitelů bylo právě zde vybudováno malé jeviště. Prostor nebyl velký, a tak se ještě nechala zhotovit mobilní forbína pro rozšíření prostor jeviště (celkem s forbínou asi 18m²).

Díky vstřícnosti a pochopení tehdejšího vedení obce se podařila skvělá věc – vybudování prostor, kde může náš divadelní spolek sehrát svoje představení a pokračovat v divadelní tradici. Toto jeviště slouží i pro další kulturní akce, které se zde konají, ale převážně je využíváno naším divadelním spolkem pro konání divadelních představení, která obohacují kulturní život v obci.

Jak jsem se již zmínil, první premiéra na divadelních prknech jeviště ve společenském sále hasičské zbrojnice se konala 15. května 1999 ve 20 hodin. Byla to divadelní komedie Ladislava Smočka „PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO“ v režii Jindřišky Šplíchalové.

Osoby a obsazení: Dr. Burke – Arpád Lörincz, Outěchová – Jana Prouzová, Svatava – Eliška Kollárovičková, Tichý – Luboš Kodýtek a Václav – Petr Kovář.

Scéna, zvuk a technika – Jaroslav Karban, nezbytná nápověda - Eva Fabiánová.

Při přípravě a zkouškách této hry nastává zlomový okamžik - paní Šplíchalová přichází s návrhem, že by se náš divadelní soubor měl nějak jmenovat. Jak to bývá i u jiných souborů. Přišla s nápadem, že by se náš spolek mohl jmenovat po vládkyni a paní Orlických hor princezně Kačence, po trošce zaváhání byl návrh přijat a náš divadelní soubor Deštné v Orlických horách se přejmenoval na Divadelní spolek KAČENKA Deštné v Orlických horách.

Další premiéra připravená pod režii paní Jindřišky Šplíchalové je divadelní komedie z doby nedávné. Divadelní spolek zkouší divadelní komedii Antonína Procházky „S TVOJÍ DCEROU NE“. V této hře je náš divadelní spolek doplněn o „nové herecké tváře“ - Jiřího Švejdu ml. a Viléma Matyáše ml.

Premiéra se koná 11. března 2000 na jevištních prknech v „hasičárně“.

Ve hře účinkují: Alice Koukolíková – Jana Prouzová, Rudla Koukolík – Luboš Kodýtek, Sandra, jejich dcera, vtipně hraje Vilém Matyáš ml., Luboš Šimandl – Arpád Lörincz, Čest'a – Petr Kovář, Robin, nápadník Sandry - skvěle divadelní křest prodělá Jiří Švejda ml.

V našem divadelním spolku nastává někdy ke konci roku 2000 vážná změna. Stávající režisérka Jindřiška Šplíchalová ukončuje z rodinných důvodů své působení (stěhuje se do Jihlavy). Na malém rozlučkovém posezení v opravdu velice úzkém kruhu, který se konal u Jardy Karbana doma za účasti Elišky Kollárovičové, se vzpomenu na příjemné chvíle, které paní Šplíchalová zažila při realizaci her. Nejdříve se jednalo o tom, že uspořádáme společné rozloučení a poděkujeme jí za práci v našem divadelním spolku. Ale na její přání (bylo by to pro její osobu velice osobní a společné rozloučení by těžko prožívala) se od tohoto záměru upustilo. Požádala paní Elišku Kollárovičovou, aby se ujala režie dalších divadelních her, a mě, abych byl Elišce při chodu divadla velice nápomocen.

Společně se začala připravovat nová premiéra, režie se ujala Eliška Kollárovičová.

Začíná se zkoušet hudební pohádka „PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA“. Scénář pro divadlo volně upravil a napsal Jaroslav Karban.

V přípravě této pohádkové hry se opět objevují nové herecké tváře – Kateřina Málková, později přichází také Silvie Lípová, která vystřídá Katku v roli princezny Lenky, ještě 12-letý žák místní ZŠ Miša Pásler v roli Martina (a sám si i zazpíval), Iva Páslerová a Hana Pavlíčková. Znovu se do divadla vrátil Zdeněk Jelen, který skvěle vytvořil roli Hlaváčka - velvyslance draka. Ve hře se nově objevují ještě z místní ZŠ Markéta Kollárovičová a Martin Fabián, kteří si mimo jiné v alternaci vyzkoušeli několik rolí.

Dále přichází ještě další změna. Ze spolku na vlastní žádost odchází Jana Prouzová, která vytvořila a odehrála za své působení v divadle několik významných rolí (např. Vlastu – „Dívčí Válka“ 1998, paní domácí Ořechovou - „Pozdní odpoledne Dr. Zvonka Burkeho“ 1999).

V této pohádkové hře se objevují první písničky, které nazpívají naši hrající herci. Hudební spolupráce se ujímá Marek Nágel ze Solnice, který k písničkám nahrál hudební podklad. Vše se nazpívalo a hudebně namícháno a nastříháno v soukromém provizorním zvukovém studiu Pavla Urbánka v Českém Meziříčí.

Tato pohádková hudební hra má značný úspěch u diváků jak dětských, tak i dospělých. S hrou jsme podnikli hodně „kočovných představení“ jak po blízkém, tak vzdáleném okolí. Dokonce se hrálo v historickém prostředí „ve věži“ hradu Kunětická hora. Odehrálo se několik představení pro Základní školy v Opočně, Dobrušce a v Rychnově nad Kněžnou v „Pelcově divadle“. Tato hra drží prozatím rekord v uvedených reprízách, a to 42. Hrála se dva roky.

Při jejím uvádění došlo ještě k významným událostem v historii divadelního spolku KAČENKA. Při jubilejním X. ročníku Tavení skla dřevem, který se konal ve dnech 3. – 5. srpna 2001 v přírodních prostorách muzea v Deštném v O. h., byl náš divadelní spolek pověřen zajištěním kulturního doprovodného programu na pátek 3. srpna 2001. Podařilo se nám zajistit skvělé vystoupení skupiny historického šermu CORPORÁL z Hradce Králové.

Kolem 21. hodiny patřilo venkovní provizorní jeviště našemu divadelnímu spolku KAČENKA a hudební pohádkové hře „Princové jsou na draka“. Tuto hru ve venkovních prostorách zhlédlo více jak 200 diváků a setkala se s velkým aplausem.

V červnu 2001 se mění statut divadla. Po registraci u Ministerstva vnitra v Praze se stáváme Občanským sdružením a název spolku se mění na Občanské sdružení – divadelní spolek KAČENKA Deštné v Orlických horách.

Ještě se musím zmínit o jedné změně. Na základě založení „Kačenčiny pohádkové říše“ v roce 2003 předseda OS - DS KAČENKA Jaroslav Karban navrhl, že by měl mít náš spolek svoje logo. V divadelním spolku byl nápad podpořen. Požádali jsme paní Jarmilu Haldovou (úspěšnou řezbářku a malířku) ze Sedloňova o vytvoření návrhu takového loga. Toto se po malých úpravách podařilo a divadelní spolek KAČENKA má svoje logo.

Po vytvoření loga přišel nápad, že by mělo být divadelní logo „pokřtěno“. K slavnostnímu pokřtění došlo 31. července 2004 u příležitosti XIII. ročníku Tavby skla dřevem, a to při divadelním představení pohádky „Královna Koloběžka první“. Vše proběhlo v přírodním areálu Muzea zimních sportů a turistiky v Deštném v O. h. Kmotrem našeho spolku při křtu loga byl pan Miloň Čepelka z divadla „JÁRY CIMRMANA“ zdravici za pana Miloně Čepelku, který musel z rodinných důvodů předčasně odjet, přednesl pan Josef Ježek, který celou akci moderoval. Druhým kmotrem byl sklář, huťmistr Zdeněk Andres z Nového Boru. Přednesl zdravici za sebe a kolektiv sklářů, kteří se účastnili tavby skla dřevem. Následovali zdravice od divadelního spolku MAX Sedloňov přednesené panem Josefem Ježkem, Muzea zimních sportů a turistiky v Deštném v O. h. panem Bohumírem Dragounem. Samotný křest loga provedla osobně princezna a patronka Orlických hor KAČENKA.

Tady již zestručním výčet desetiletého působení divadelního spolku Kačenka a přikládám následující rekapitulaci divadelních premiér a počet repríz:

Rekapitulace postupně uvedených divadelních her DS KAČENKA :

1998 – František Ringo ČECH - „DÍVČÍ VÁLKA“ (7 repríz)

1999 – Ladislav SMOČEK - „PODIVNÉ ODPOLEDNE Dr. ZVONKA BURKEHO“ (8 repríz)

2000 – Antonín PRCHÁZKA - „S TVOJÍ DCEROU NE“ (10 repríz)

2000 – scénář volně upravil Jaroslav KARBAN – „PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA“ (42 repríz)

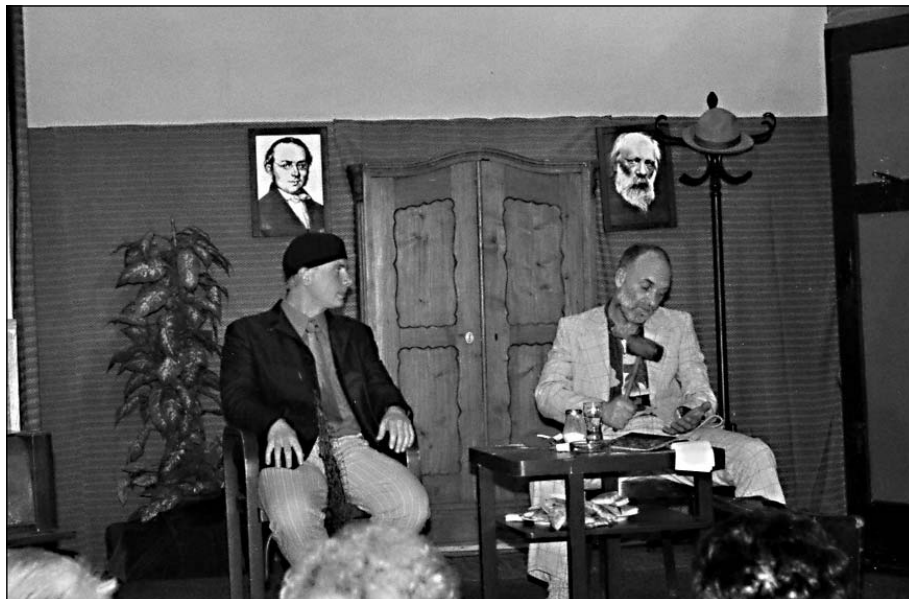
2003 – Miroslav ŠVANDRLÍK, Karel ČEJKA – „RODIČE SE ZBLÁZNILI“ (28 repríz)

2004 – Jan WERICH –scénář volně upravil Jaroslav KARBAN „KRÁLOVNA KOLOBĚŽKA PRVNÍ“ (40 repríz)

2006 – Jaroslav VRCHLICKÝ v úpravě M. PROCHÁZKOVÉ a B. JANSY - „NOC NA KARLŠTEJNĚ“ (38 repríz)

2008 – František Ringo ČECH - „T I T A N I K“ pravda o zkáze Titaniku aneb Kdo jinému jámu kopá... Premiéra 10. února 2008 (zatím 12 repríz)

Ještě doplním, že v průběhu příprav dalších her do našeho divadelního spolku přišli ještě další herecké tváře – Jitka Hájková a Kateřina Domšová.

Závěrem tohoto stručného shrnutí desetileté činnosti Divadelního spolku Kačenka zbývá doplnit, že náš spolek touto činností jak na domácí scéně v „hasičárně“, tak i při „výjezdních – kočovných“ představeních po okolních obcích i při některých výjezdech za „hranice“ našeho okresu propaguje naši obec.

Náš divadelní spolek se nezabývá jen divadelní činností, ale plně se podílí na další kulturní činnosti v obci a zapojuje se do ní (např. Dešenská pouť, Tavení skla dřevem, Kačenčino loučení s létem atd.). Pravidelně se podílí o letních prázdninách na přípravě akce „Dešenská kulturní léto“. Letos proběhne již čtvrtý ročník. Divadelní spolek se podílel na organizaci a spolupráci několika divadelních přehlídek. Například se podílel na spolupráci a organizaci divadelní přehlídky „ČESKO-POLSKÉ DIVADELNÍ LÉTO“ (30. 5. – 14. 6. 2003). Nebo uspořádal a organizoval sám za podpory obce divadelní přehlídku „Dešenská divadelní zima“ v roce 2007 a 2008. Pravidelně pořádá „Divadelní maškarní ples“, letos již po osmé, který dá se říci, pravidelně koncem března zakončuje plesovou i zimní sezonu.

Nezbývá než OS – divadelnímu spolku KAČENKA popřát do další „desítky“ mnoho úspěchů, pěkných divadelních her a především mnoho spokojených diváků.

Závěrem chci poděkovat všem současným členům divadelního spolku Kačenka za jejich dosavadní společnou divadelní činnost, vstřícnost a trpělivost při tvorbě společného díla – divadelních her, kde je na konci spokojený divák. Dělat divadlo je velice náročná činnost na čas, na vlastní volný čas, který by mohli věnovat svým rodinám a dětem nebo svým dalším koníčkům, ale oni jej věnují divadlu, za to jim i jejich rodinách patří velký dík.

Také chci velice poděkovat všem těm, kteří se zasloužili o pokračování divadelní historie v naší obci. Samozřejmě si zaslouží poděkování a tichou vzpomínku ti, kteří v divadle hráli a zapsali se do jeho novodobé historie, ale již nejsou mezi námi, pan Zdeněk Jelen a pan Luboš Domša.

Děkujeme všem sponzorům a příznivcům našeho divadelního spolku Kačenka za jejich pomoc a podporu.

Poděkování patří také naším „hasičům“ - Spolku dobrovolných hasičů Deštné v O. h. za jejich vstřícnost a pochopení při zkouškách a pořádání divadelních představení ve společenském obecním sále hasičské zbrojnice.

JaK

Rampušák

Rampušákova řeč

Vážení přítomní, domácí i cizáci, kteří milujete naše hory, srdečně Vás s Kačenkou vítáme na našich zimních slavnostech. Rej masek, který nás doprovází, a všichni, kteří se o dobrou zábavu starají, zaslouží náš obdiv a velké uznání. Hned zpočátku se musíme omluvit za letošní průběh zimy, která se příliš nevydařila. Začali jsme, přátelé, příliš brzo. Už v listopadu mohli první nedočkavci nazout svá oblíbená prkénka a pustit se z horských svahů. Na Vánoce, jak víte, jsme sice krásně pocukrovali a mělo se i nadále dařit. Jenomže pak si ale zase vzpomenu Krakonoš na Kačenčino odmítnutí a všechny sněhové mraky na cestě k nám vysypával a jen prázdné pouštěl dál. Stále se starý ješita zlobí, že Kačenka jeho milostné návrhy odmítá. Co bych potom měl vyvádět já? No, co už s takovým veteránem, jen tak mezi námi, je už pro ni nejspíš starý, přestože je skoro takový fešák jako já. Co ty na to, Kačenko? Pravda, úplný mladík sice nejsem, ale síl mám ještě dost a dost samozřejmě. A toho by sis mohla také sem tam všimnout. Krakonoš sem Krakonoš tam. Tady vládne my. Přesto tě, Krakonoši, zdravíme a nevzdávej to. Je ale pravda, v čem příroda šetřila a my sami nemohli zvládnout, to technika a především lidská píle dokázala. Vždyť sedačka jezdila celou zimu a i další sjezdové svahy byly v provozu, pečlivě udržované.

Největší radost z letošního průběhu zimy měli cestáři. Těm nedostatek sněhu jistě vrásky nedělal. No Kačenko, ty je stále ještě nemáš, však jsi úplná mladice.

Tohle Vám ale ještě řeknu. Svoji dalekohlednou sukovici jsem čas od času sledoval dění v našich horách, v přestrojení navštívil společnost lidí a naslouchal. Viděl jsem hodně bolesti i radosti, nenávisti i lásky, pláče i smích. I odpuštění. Prostě tak, jak to u lidí bývá. A bylo stejně u chudých i bohatých. Živobyti lidí hor bylo vždy těžké, a proto musím opakovat, že lidé

našich hor jsou naprosto výjimeční, svérázní a dobří. A já s Kačenkou jim budeme pomáhat, seč budeme moci.

Předávám nyní vládu Kačence, která vládne jaru a létu, a odpovědnost leží na jejich ladných bedrech. Zima končí, a tak už jí dáme pokoj.

Kačenko, vládkyně našich hor, ať se Ti vlada daří a už se konečně nějak domluv s Krakonošem a hlavně s přírodou, aby bylo krásné počasí.

Loučení se zimou - Rampušák

Se Zimou jsme se letos rozloučili v sobotu 15. března. Po loňském zimním fiasku, kdy Paní Zima předvedla dokonale své rozmary, ani letos nebyla nic moc. Díkybohu alespoň dopřála hojně mrazy, aby člověk její nepřejícnost co se sněhu týká dohnal technikou. Takže se letos lyžovalo z valné části na sněhu technickém. Ale nebyla by to v posledních letech ONA, aby to nevýslovné nadlidské úsilí nespláchla oblevami. Zkrátka byl to opět boj. Nicméně z úcty k tradici jsme se s ní důstojně rozloučili, abychom raději přivítali jaro. Věřme, že tímhle způsobem už opravdu řádila naposledy.

Celá akce proběhla na velkém parkovišti u lyžařského areálu MARTA II.

Martin Dejdar a Petr Vacek opět dokonale utáhli celý program. Hned v úvodu v 15.00 hod. zazpíval Martin Dejdar Babu Jagu z Mrazíka a nastartoval super atmosféru. Příjezd Rampušáka byl díky zelenajícím se loukám a vytátým sjezdovkám netradiční. Doprovázen průvodem přijel spolu s vílou Kačenkou v kočáře taženém koňmi. Letos se role Rampušáka ujal pan Arpád Lörincz a něžnou Kačenkou byla Silva Lipová. S čím nikdo z pořadatelů nepočítal byl nevidaný počet masek – snad opravdu rekordně nízký – celkem 4 – Kostlivec, který zvítězil, Marfuša, Nastěnka a Batman. První tři jmenovaní přijeli z Vysokého Mýta a jediný zástupce Deštného byl Batman v podání Jáchyma Kubů. Ale nálada nikterak nevzala za své, mnoho přítomných využilo akční nabídky stánků, zejména těch kloboukoparukových.

A opět to byl Martin Dejdar, který v sobě nezapřel baviče a komedianta. Uspořádal pro děti soutěž v rytmicu – vytleskávání – a sám hrál takzvané „na hubu“ převážně na bicí. Ceny se nakonec rozdaly všechny, účast neúčast. Na parkovišti se točil kolotoč, a kdo měl chuť, vyřádl se na trampolínách.

Hudební program spolehlivě rozjel, a to doslova, Děda Mládek

Illegal Band. Rampušáka nám zdobili tito borci už potřetí a byli, jak jinak, než úžasní. Přidávali a přidávali, až se dopracovali z plánovaných 25 minut vystoupení na 45. Dále vystoupila Natálie Kocábová a také již tradiční IN (Martin Dejdar s kytaristou Pavlem Kotziaem). Po setmění, jež bylo pro toto vystoupení příhodné, kouzily lehce oděné dívky tzv. TRIO DANCE MAGIC.

A pak přišlo to, na co čekal spolehlivě každý. Úžasní Jumping Drums. Přestože letos nepřieli v plném počtu, nezklamali. Skvělým bubnováním opět vygradovali celkovou atmosféru, kterou dorazil fantastický ohňostroj.

Věříme, že se Zima umoudří a dopřeje nám příště všechno to, co k ní patří, abychom se s ní spokojeně a rádi rozloučili, a tak se opět ve zdraví sešli na Akci Rampušák.

JP, foto JaK

Plesy

Školní ples

16. 2. 2008 jsme tradičně uspořádaly v hotelu Panorama „Školní ples“. Na začátku vystoupila taneční skupina z gymnázia z Dobrušky, hudbu zajistila skupina TROP z Olešnice.

Všichni, kdo přišli, se dobře bavili. Při tanci, u stolu při skleničce vína anebo piva. Zábava vydržela do tří hodin do rána.

Byla připravena již tradičně bohatá tombola. Hlavní cenou byl zájezd do Itálie. Děkujeme všem sponzorům! Díky také všem aktivním členkám SRPDŠ za jejich práci. Příprava plesu zabere velké množství času. Je škoda a mrzí mě, že ve finále pak na ples přijde tak málo „Dešteňáků“. Víím, že je sezóna, tudíž dobrá výmluva, proč zůstat doma. I já mám sezónu. Dříve se také muselo chodit do práce, ráno se vstávalo, aby se nakrmil dobytek a domácí zvířata. Přesto se lidi přišli pobavit, posedět se sousedy, probrat situaci ve vesnici, zhodnotit politiku atd. V rámci utužování dobrých sousedských vztahů by si měl každý alespoň jednu návštěvu plesu naplánovat.

Těším se na Vás příští rok, určitě přijďte!

za SRPDŠ při ZŠ Deštné v O. h. Míla Karová

Náš maškarní ples

Dne 28. 3. 2008 jsme pořádali v hotelu Panorama tradiční maškarní divadelní ples. Den předem jsme se sešli a připravili bohatou tombolu. K příjemnému poslechu a tanci hrála skupina Trop z Olešnice v Orlických horách. Míle překvapení jsme byli nápaditými a vtipnými maskami, kterých se i letos sešlo celkem dost, a my měli velkou práci vybrat ty nejkrásnější. Porota nakonec dospěla k závěru a bylo rozhodnuto:

1. Početná skupina – čarodějnice, kat, motýl a mnich
2. Banda – smrtky, dědek, babka, miminko a kluk
3. Terorista
4. Maková panenka a motýl Emanuel

a další sklidili velký úspěch a jejich snaha byla odměněna krásnými dorty.

Zábava byla v plném proudu a my se v ranních hodinách rozcházelí domů plni krásných dojmů a spokojení s vykonanou prací.

Za divadelní spolek Eliška Kollárovičová, foto JaK

Dětský karneval

Na první dubnovou sobotu se chystalo nejen pořadající SRPDŠ, hotel Panorama, ale především ratolesti. Kupodivu i ty kočárkové a jejich rodiče, kteří si dali práci s vymýšlením těch nejrůznějších masek, následným šitím či dolaďování koupeného, a to do nejmenšího detailu. A my žasly!

Mrňousci byli vymóděny tak, až se chvilčkami sami sebe báli. Byli kouzelní! ... několika měsíční zdravotní sestřička, kuřátko, motýlek, břišní tanečnice, nepřehlédnutelná černoška, temperamentní čertice, cikánka, vyšperkovaná baletka, odvážný kovboj, pirát, závodník F1, Batman, Spiderman, hasič, Bořek stavitel, nesmělý dráček, stydlivá víla Amálka ... a tak bych mohla pokračovat. Případná porota by neměla šanci vybrat tu nej...

A tak pro vítěze připravené výborné dorty od Jany Vernerové byly rozkrájeny mezi všechny děti, čímž se dostalo i na nepřevlečená dítka, kterých bylo minimum. Energetická bomba přišla vhod. Ono několikahodinové tancování a soutěžení, obzvlášť v nových disciplínách, přeci jen vysílí. A to i starší generaci, která místy soutěžila také.

LZ, foto JaK

Odevšad

Společenská kronika

V měsíci březnu a dubnu oslavili či oslaví:

50.: Hana Ježková, Alois Knap

55.: Jiří Tomeš

60.: František Prouza, Marcela Matyášová

65.: Irena Veselá

70.: Markéta Kuchařová, Bedřich Dörner

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

Stříbrnou svatbu oslavili:

Naděžda a Alois Knapovi

Přejeme Vám hodně zdraví, radosti a spokojenosti. Buďte spolu i s námi dlouhá léta šťastni a užívejte krásy života v kruhu svých dětí, přátel a spoluobčanů.

Loučíme se se zemřelým:

Josefem Brázdou

Čest jeho památce!

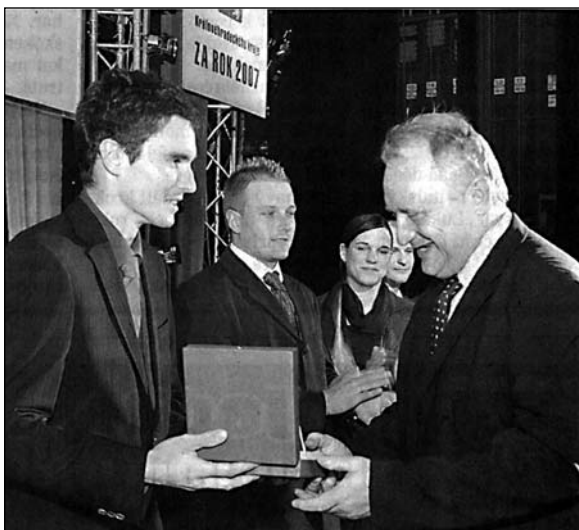
Víte, že ...

- Pepa Pucifuk nám už dál pravidelně radit nebude?
- Deštník má opět redakční radu?
- se můžete stát dopisovatelem Deštníku a zpestřit tak jeho obsah?
- starousedlíci německé národnosti založili pěvecký kroužek a udržují v paměti původní lidovky? Poslechnout si je můžete při poutích ve Zdobnici, Deštném, Olešnici, Neratově a Rokytnici, na které každoročně přijíždějí i vysídlení obyvatelé. Skupina Die Adlergebirgler také vyjíždí na pozvání do Polska a Německa.

K těmto příležitostem si nechala zhotovit původní kroj Orlických hor. Snímek je z bavorského Waldkraiburgu.

- od 12. května se bude na obecním úřadě malovat? Proto bude knihovna včetně internetu v květnu mimo provoz.
- v letošním roce bychom rádi dokončili dětské hřiště? Samozřejmě se budou konat brigády, o kterých budete informováni a na kterých budete vítáni.
- skibobista David Krejčí díky svým výkonům v roce 2007 opět patřil mezi nejlepší tři sportovce Královéhradeckého kraje? Ocenění převzal při slavnosti ním galavečeru v Hankově domě ve Dvoře Králové z rukou hejtmana ing. Pavla Bradíka.
- mezi 8. a 12. dubnem byla v okrese Rychnov n. Kn. opět provedena vakcinace lišek proti vzteklině?
- se na Martě připravují čarodějnice?
- se přestěhovala meteorologická stanice? Počasí je nadále sledováno několikrát denně, a to od vrtu u obecních garáží. Jeho pozorovatelem bude Jaromír Meier, synovec Bedřicha Dörnera, který se tu meteorologii věnoval 46 let.
- města Dobruška, Opočno, Nové Město nad Metují, Rychnov nad Kněžnou, Rokytnice v Orlických horách a Žamberk budou dávány do spojitosti s paní našich hor, princeznou Kačenkou? Vjezdy do měst už brzy budou zdobit totémy s perlou z náhrdelníku, který pomyslně pod horami dohromady ona města tvoří.
- chaty Na Potoce (PVT a ZD Staré Hradiště) jdou do dražby?
- i chata Jasna má po letech nového majitele? Je jím p. Kotlář z Vamberka. Společnost Sarvellan je novým vlastníkem chaty Alba, bývalých Dřevařských závodů a Konzerváren.
- humanitární sbírka pro Diakonii Broumov se bude konat po dvě úterý? Nepotřebné oblečení, deky, nádobí, můžete přinést 22. a 29. dubna mezi 15. a 17. hodinou do čp. 126, bývalé Mixmódy.
- očkování psů se bude konat 23. května od 17 do 17.30 h před obecním úřadem? Nezapomeňte na očkovací průkaz a cca 120,- Kč.
- tu začala jarní fotbalová sezóna? 12. dubna se při mistrovském zápase utkalo Deštné s Křivčicemi.
- dne 20. června se uskuteční setkání seniorů?

- cyklobusy budou letos jezdit od 17. května do konce září?
- ve spolupráci s muzeem, Exner studiem a obcí vzniká nový propagační materiál, který by měl být návštěvníkům k dispozici už v letní turistické sezóně.
- informace o sedloňovských roubenkách najdete na nové internetové adrese [www:Prodej-RoubenkaSedlonov.cz](http://www.Prodej-RoubenkaSedlonov.cz) ?

LZ, Elvíra Krejčová

Mimosezónní otevírací doba infocentra (tel. 492 601 601)

pondělí	zavřeno	
úterý, středa, čtvrtek	13.00 – 16.00	
pátek, sobota, neděle	9.00 - 11.30	13.30 – 17.00

JaK

Výjezdy SDH

Ani našemu okolí se 1. 3. 2008 orkán EMMA nevyhnul. Na silnici směr Deštné - Skuhrov došlo k vyvrácení několika stromů. Hasiči z Deštného vyjeli v 10.50 h, aby na této komunikaci obnovili provoz. Jednalo se asi o čtyři vzrostlé smrky ležící napříč komunikace. Po rozřezání a uklizení stromů se jednotka vrátila na základnu.

V 10.34 h dne 5. 3. 2008 jednotka vyjela k dopravní nehodě osobního vozidla bez zranění

osob. Vozidlo se nacházelo asi 10 m pod úrovní silnice na levém boku, bylo zajištěno proti požáru, úniku provozních kapalin a provedeno jeho vyproštění na vozovku za pomoci AV 14 VZA-S3. Na místě jsme spolupracovali s HZS RK a P ČR.

V 9:45 h dne 24. 3. 2008 přijalo OPIS HZS Královéhradeckého kraje informaci, která oznamovala, že v Deštném v O.h. hoří linkový autobus. Na místo události byla povolána místní jednotka SDH a profesionální hasiči z PS Dobruška. V průběhu jízdy k zásahu bylo zjištěno, že se řidiči a členům Horské služby podařilo požár uhasit přenosným práškovým hasicím přístrojem, takže hasiči z Deštného byli ponecháni jako záloha na vlastní stanici. Hmotná škoda na autobusu byla předběžně vyčíslena na 80.000,- Kč, ke zranění osob nedošlo. Požár způsobila technická závada na tlumiči výfuku.

OPIS HZS Královéhradeckého kraje územní odbor Rychnov nad Kněžnou přijalo 3. 4. 2008 v 11:08 h hlášení, že v obci Hlinné hoří rodinný dům. Na místo události bylo postupně vysláno devět jednotek požární ochrany (PS Rychnov nad Kněžnou, PS Dobruška, HZSP Škoda Auto a.s. Kvasiny, SDH Dobré, SDH Hlinné, SDH Deštné v O. h., SDH Opočno, SDH Trnov, SDH Dobruška). Již v průběhu jízdy k zásahu bylo zřejmé, že se bude jednat o požár většího rozsahu, neboť stoupající dým byl vidět ze vzdálenosti několika kilometrů. Jednotka z Deštného prováděla vlastní hašení. Celý zásah byl prováděn v dýchací technice. Po lokalizaci se provedlo kompletní rozebrání střešní krytiny a dohašení. Hmotná škoda byla předběžně vyčíslena na 3 000 000,- Kč. Příčina je v šetření.

V měsíci březnu se vypomáhalo s požární technikou při opravě kontejneru na Plasnicích a při demontáži starého zařízení na ČOV v Jedlové. Byla použita motorová pila, elektrocentrála a hasičská cisterna.

výbor SDH

Vyprávění paní Ehrentraut Čermákové

Paní Čermákovou jsem poprosila o rozhovor do našeho DEŠTNÍKU. Zpočátku se paní Inka, jak se její německé jméno zkracuje, velmi bránila. Nakonec svolila. Navštívila jsem ji v místním Muzeu řemesel a zimních sportů, jež bylo zřízeno z podnětu – Vlastivědného aktivu - roku 1990 a který vedl Dr. Šplíchal. V předešlém režimu byl na indexu a z toho důvodu, dle vyjádření paní Čermákové, která byla od začátku jeho členkou, jí bylo výslovně zakázáno tuto činnost ve školství uvádět. Tam v Muzeu jsme povídaly, ale nevznikl klasický rozhovor. Paní Čermáková připravila a sepsala pro nás všechny moc pěkné povídání nejen o sobě, o své rodině, ale i o lidech dávno zapomenutých a pro mladé, naprosto neznámých.

JP

Přivítala jsem Vás v budově, která je podstatně spojena s mým životem. Už za 2. světové války zde byla mateřská škola, do které jsem chodila, ale pamatuji se na to jen útržkovitě. Po válce se tu říkalo „Na útvaru“, naše maminka tady pro četnictvo s Vlastou Zahradníkovou vařila. Později tu byla znovu otevřena mateřská škola, ve které jsem po mnoho let jako učitelka pracovala. A teď, v závěru mého života, je mi dopřáno, abych právě v těchto prostorách provázela návštěvníky. Tato práce mne obzvláště těší, mám tak možnost se vyznávat ze svého

vztahu k našemu kraji, kde po staletí žili moji předkové. Původní obyvatelstvo tu bylo německé národnosti, jako i naše rodina - náš rod Liebich. Naše rozvětvené příbuzenstvo poválečný odsun zavál do různých míst v Německu, ani příbuzné rodiny nezůstaly spolu. Byla to cesta těžká, zvláště staří lidé s pocitem křivdy odcházeli z míst, kde měli své kořeny. Byl to krutý zásah do života těch prostých lidí tady z kopců. Nedovedu si představit, všechno doma zanechat, opustit a jít do daleké neznámé ciziny. Z pohledu té doby to ale bylo jiné. Kolik utrpení bylo na straně druhé? Zdejší lidé si uvědomovali, co nastane po téhle nesmyslné, prohrané válce. Očekávali to a tak pokorně přijímali bezprávné postavení, ve kterém se nacházeli. Z Deštného bylo vyhnáno veškeré obyvatelstvo – přes tisíc lidí. Odcházeli jen ženy, děti a staří lidé. Otcové se ještě nevrátili z válečné fronty, kam je odvedly světové dějiny. Zůstalo zde asi 20 rodin, především ze Zákoutí dřevaří, kterých bylo potřeba na práci v lese. I naše rodina byla určena k vysídlení, byla na seznamu. Hned v roce 1945 přicházeli české rodiny vyhlédnout si dům a do doby, než nastal odsun, musela se německá rodina přestěhovat do jiného domu, z něhož odešli původní majitelé zatím na práci někam do Čech. To potkalo právě nás; museli jsme se vystěhovat z našeho domu, který roku 1902 děda vystavěl a s naší rodinou žil. Rok jsme pobývali v malém, dřevěném domku nad námi v zahradě, odtud přes cestu je dnes ze staré chalupy přestavěna chata Perla-Choceň. V tomto roce jsme my děti zůstaly opuštěné, samy jen s dědečkem. Maminka od května 1945 až do jara 1946 byla na psychiatrii v Praze a otec daleko v Anglii – v zajateckém táboře. Hospodařila nám stará Anna, hrbatá sousedka. Až dnes vím, jak těžké muselo pro dědu být, v 76ti letech se ještě při těch všech starostech, se navíc stěhovat. V tomto domku jsem ve svých osmi letech nemohla v noci spát, naslouchala jsem, až v ložnici budou odbíjet hodiny, které pak děda musel na noc zastavovat. A podnes špatně spím. Po smrti maminky roku 1933, jsem si ty hodiny jako jedinou věc z mého domova přinesla a odbíjejí čas dosud.

Narodila jsem se v roce 1937 a tak dětství jsem prožívala ve válečné době. Ale dítě nevnímá, neuvažuje, kde je rodina, která tu byla před námi, kde jsou ostatní sousedé, proč tatínek není s námi doma, žádné úvahy o válce. Mám vzdáleně v paměti, jak v květnu 1945 naši obcí procházelo německé a ruské vojsko, prošli i naším domem - po vsi pobíhali koně a v příkopech byly odhozené fotoaparáty, vojenské deky. Se zájmem jsem si to připomněla až teď, kde v kronice tyto události zaznamenal náš pan farář J. Volf. Nic se mne nedotýkalo, ale zřejmě se to ukládá do podvědomí a projevuje až později. Moje labilní psychika se projevovala pak různými tiky a asi do 15ti let jsem koktala. Ve svých 30ti letech jsem onemocněla vředovou chorobou, což je také nervového původu. Pracovala jsem v té době jako ředitelka MŠ a když se do Deštného přistěhovala Marie Ješinová, tuto funkci převzala. Sama jsem o uvolnění zažádala, protože především jsem příliš citila zodpovědnost za stav budovy.

Vzpomínám na chvíle, kdy jsme s dědou chodívali do kostela, před námi v lavicích sedávaly staré ženy ve svátečních šátcích. Na varhany zahrál naposledy v roce 1946 a pak v srpnu se s námi loučí. Odchází se svojí dcerou Marií, která měla také čtyři děti, s transportem do odsunu. Lidé se museli shromáždit za Národním domem, odkud po kontrole byli odvezeni nákladními auty do Nového Města. Pobyt tam trval 14 dní a pak s rancem na zádech procházeli městem na nádraží. Mnozí lidé jim cestou spílali, ale někteří se také za nimi soucítě

dívali. Odtud je v dobytčích vagónech odváželi do Broumova a dál Bylo povoleno vzít s sebou 50 kg na osobu. V Jedlově už v roce 1945 byl takzvaný divoký odsun. Byli vedeni pěšky přes hřebeny na polskou stranu do Slezska, kde byli ponecháni svému osudu někde ve stodole. Odtud je Poláci později vysídlili do Německa. Od Velikonoc roku 1946 probíhal v Deštném odsun v několika etapách. Z vyprávění vím, že ještě zjara hospodáři zaselí úrodu, kterou už nesklízeli. Po příkazu opustit dům, nakrmili ještě dobytek ve chlěvě, nebo také odvážali, protože nebylo jisté, že někdo přijde. My děti jsme prolézaly ty opuštěné chalupy, ale už tenkrát se mne tam zmocňoval zvláštní pocit. Rozestlané postele, nedojedené jídlo na stole..... Naše rodina tu zůstala. Ještě na podzim 1946 byl otec v Anglii a tak babička v Čechách nechtěla dceru pustit se čtyřmi malými dětmi do Německa. Očekávali jsme tatínka u nás doma v Deštné. V průběhu války byl na západní frontě ve Francii a při vyloštění spojenců v Normandii 1944 padl do anglického zajetí.

Uchovávám od něho krásné dopisy plné stesku po domově a rodině. V březnu roku 1946 psal:

„Přichází jaro, jdeme slunci , světlu vstříc a tak i radostnější budoucnosti.“ Ale čekal ho jiný smutný úděl. Na podzim podstupuje operaci krku, po které 22. ledna 1947 umírá. Je mu 39 let.

Nevýslovně se těšil na návrat domů a když ten čas nadešel - odváželi ho lodí k domovu umírajícího. V lazaretu v Hamburku po 14ti dnech zemřel, je pochován na vojenském hřbitově - Bergedorf-. Smutnou zprávu nám sdělil farář, který ho zaopatřil a pochoval.

Po letech mi maminka řekla, že moje neobvyklé křestní jméno mi vybral on a proto si ho chci ponechat. Náš dědeček ztratil syna. Byla to další těžká rána po ztrátě domova. Pocházel ze staré chalupy (přes cestu od paní Rýznerové), ale neměl smysl pro hospodaření. A tak si vystavěl jen zděný domek; okolo louka, kde se pásala naše koza a zjara skotačila kůzlátka. Už v dětském věku jsem se musela naučit dojít a tak jsem pak po letech mohla chodit kozy dojít panu Eimannovi na samotu Gründle u Sedloňova. U nás měl děda svoji světničku, kde vyučoval místní děti hře na housle a pak mám v paměti stůl plný písemností, jež vedl pro obec. Také staviteli Kreihlsovi (dnes kadeřnictví) vypracovával stavební plány. Byl po celý život známý jako Chorregent (ředitel kůru) a stál v čele místní kapely. Představoval váženou osobu v obci. Jeho synové navštěvovali školu v Olešnici, považovanou za náročnější. Jezdilo se na kole a v zimě se přespávalo u příbuzných, což by dnes asi nikdo nenabídl. Tatínek pracoval později jako obchodní příručí (tak to maminka říkala) ve velké prodejně u nás v Deštné vedle kostela. Byla tu vzadu i pražírna kávy a když se tudy chodilo cestičkou k Panorámě, šířila se nádherná vůně. Zůstaly jen stromy mezi bytovkami. Po svatbě našich rodičů 1935, byl k domu přistavěn obchod se dvěma velkými výkladními skříněmi a nápis - Smíšené zboží -. Maminka vždy zdůrazňovala, jak to sklo bylo drahé, obzvláště pak, když musel tatínek zanedlouho narukovat do války a krám uzavřít.

V roce 1979 se z těchto prostor staly obytné místnosti. U nás v Deštném tenkrát nebyla rekreační oblast, dnes se tu žije převážně z turistického ruchu. A tak se lidé museli přičiňovat jinak. Otec si zákazníkům vážil, měl krám otevřený i v neděli dopoledne. Když se lidé vraceli z kostela po staré cestě do Zákoutí a Luisina údolí, kde bývala dřevorubecká osada, zastavili se akupovali petroleje na svícení, živobytí.

Když se pak po roce 1900 začali stavět při silnici v okolí kostela zděné domy, tak to bývala jedna živnost vedle druhé. A tak tomu bylo ještě po válce do roku 1948, kdy už postupně

docházelo ke znárodnování.

V našem sousedství, kde se dnes říká „Na staré cestě“, provozoval truhlářství pan František Prouza, kde je hospoda – tam - pan Augustin Donát měl kromě hospodářství i řeznictví, kde se dobytek i porážel. Vzkazoval, abychom si se džbánkem přišli pro mastný vývar a polévka byla výborná. Vedle nás, v tom vysokém domě, kterému dodnes říkáme Baťovna, tam byla před válkou prodejna obuvi. Prodával tu pak ochotně pan Soukup a nejen boty. V našem opuštěném krámě spravoval u verpánku boty švec Exner z Dobřan, který dojížděl na kole a v zimě přespával u nás v pokojíku po dědečkovi. Za nájem se tenkrát nic neutřížilo.

Zvláště pro maminku to musela být velká změna, zvykat si na jiné sousedy. Přišli většinou z okolních českých vesnic s koncem války, jako mladí lidé a zestárlí tu.

Ted' v posledních letech jim říkáme také starousedlíci. I když často nemohli mít dobrý pocit z toho, že žijí ve věcech, které tu zanechala německá rodina - oni o odsunu nerozhodli, jen využili příležitost, která se jim naskytla. Když jdu cestou domů, mnohé už nepotkávám, zastavím se už jen na hřbitově. A musím říci, že po válce tady sousedské vztahy byly také dobré. Brzy se sblížili a bývalo zvykem se navštěvovat. Nepoznala jsem mezi lidmi zášť, žili ve shodě a družně. Když byla v „Národňaku“ tancovačka, všichni přišli se sousedy posedět

V roce 1946 nás vyfotografoval pan farář J. Volf.

a porozprávět. Nepamatuji žádné národnostní rozpory. Ale s německým obyvatelstvem odešli dobří hospodáři. Když projíždíme krajinou Orlických hor k Rokytnici, je to smutný obraz. Sama si kladu otázku, jaké jsem národnosti. Ale ono to není tak důležité. Jsem na straně toho, komu se děje křivda, bezpráví. Rozhořčuje mě nespravedlnost a to pak zapomínám, kdo jaké národnosti je.

Naše rodina má i české kořeny. Rodina maminky pochází z jiného kraje – od Hronova. Vyznávali náboženství evangelické a u nás na horách, to byli katolíci. Dědeček Benjamin Lorenz měl matku Annu narozenou v roce 1850 a jejich rodina se stýkala se spisovatelem Aloisem Jiráskem. Její otec představuje jednu postavu v jeho díle, kronice – U nás -. Babička Lorenzová, která v roce 1947 se k nám přistěhovala do Deštné, se narodila ve mlýně na samotě Harcov o Hoříček. Vyprávěla, jak chodili pěšky do mlýna v Ratibořicích k příbuzným. Mlynář Vavřena, to byl poslední mlynář, který tu mlel

mouku jeho tři dcery byly sestřenice naší babičky. Při pohřbu jsme jí nechali zahrát krásnou píseň „Čechy krásné, Čechy mé...“. A tak i naší mamince na hřbitově u nás. V Náchodě měla babička sestru, naši tetu Boženu Troutnarovou. Po válce byla mamince nápomocná v její těžké životní situaci a tak my tři sestry jsme postupně u ní chodily do školy.

Právě v těchto dnech se hovoří o místní škole a tak bych k tomu chtěla něco uvést. Do konce války jsme my děti neznaly ani slovo česky a tak potom po nástupu do školy

Poznáváte Penzion Liebich?

Fotografie z roku 1947, krátce po smrti tatínka.
Zleva: Slávek, Eliška, Inka, Irena.

české, jsme svorně propadly. Abychom mohly jít na studie, potřebovaly jsme mít poslední ročník, devátou třídu. Vyřešilo se to tak, že má sestra Irena vychodila školu až ve svých 16ti letech, pak šla do Hradce Králové na pedagogickou školu. A my dvě sestry jsme vynechaly jeden ročník. Tenkrát byly v Deštné také třídy spojené, třetí a pátá. Právě před 60ti lety, v roce 1948 jsem ještě u nás chodila do školy. A pak roku 1949, kdy mi bylo 12 let, odešla jsem z Deštné do Náchoda a přešla z páté do sedmé třídy. A moje známky se nezměnily. Nezměnily se ani, když jsem se po 2 letech vrátila domů a školu dokončila ve Skuhrově, kam se tenkrát dojíždělo. To vede k zamyšlení!

Z mého pobytu v Náchodě jsem tesknila po domově, našich horách. A Náchod byl tenkrát daleko, domů jsem přijížděla jen o Vánocích, Velikonocích a na prázdniny. – A to pouto stále zůstává.

Je tomu teď právě 20 let, kdy se u nás pro malý počet dětí zrušila jedna třída.

V důsledku toho jsem byla přeložena do Sedloňova. Jsem vděčná za tu změnu; poznávala jsem tu okolí a zajímala se o starý způsob života, navštěvovala starousedlíky. Ale především to byla krásná práce, znovu a znovu s mými milými dětmi prožívat chvíle dětství, které nás životem provází. Místa mého dětství zůstávají už jen ve vzpomínkách a představách, je to dnes jiné. Vedou od staré Michlovy hospody, která už nestojí, ke kříži u cesty a dál podél potoka. Cesta bývala kamenitá a jen občas tu projel povoz s koňmi. - Ale našla jsem nový domov. Po 10ti letech manželství kupujeme domek od rodiny Šimanovských, je tomu 40 let. Od prvního dne se nám stal domovem – zázemím, od první chvíle jsem tu byla doma. Když se vydám cestou nahoru do stráně, otevírá se výhled do kraje. Tam, kde je východ slunce, na protější stráně, podnes stojí chalupa, ze které pochází náš rod Liebich. A já jsem poslední z tohoto rodu, která tu trvale žije!

Ehrentraut Čermáková

Zamyšlení - Albert Einstein

Mně stačí mystérium věčnosti života a vědomí nebo tušení, že veškeré bytí má stavbu až zázračnou, a pokorné usilování o to, abych pochopil třeba jen nepatrnou část oné rozumnosti, která se vyjevuje v Přírodě.

O bohatství

Jsem navýsost přesvědčen, že žádné bohatství světa nedokáže lidstvem pohnout vpřed, ani kdyby ho měl v rukou člověk sebevíc oddaný takovému cíli. Jen příklady velkých a ryzích osobností mohou ostatní dovést k ušlechtilým postojům i skutkům. Peníze přitahují jen prospěcháře a kohokoliv neodolatelně svádějí k jejich zneužívání.

Umí si někdo představit Mojžíše, Ježíše nebo Gándhího třímající měsíc někoho takového jako je Carnegie.

Dobro a zlo

V zásadě je správné, když se největší sympatie dostává těm, kdo nejvíc přispěli k zušlechtění lidstva a lidského života. Ale když si položíme otázku, jací to jsou vlastně lidé, upadneme do nemalých svízelností. U politických, ba dokonce u náboženských vůdců bývá většinou dost pochybné, zda vykonali víc dobrého než špatného. Myslím si proto docela vážně, že nejvíc je člověku na prospěch, když se nadchne pro nějakou ušlechtilou věc a tak se nepřímou sám zušlechťuje. Tohle se v první řadě týká významných umělců, hned potom však i badatelů. Je správné, že člověka obohacují a zušlechťují ne výsledky bádání, ale snaha to a ono pochopit, ona produktivní a receptivní duchovní činnost. Proto by nebylo příliš na místě chtít posuzovat hodnotu takového talmudu podle jeho intelektuálních plodů!

Z knihy Alberta Einsteina „Jak vidím svět“ vybrala JP

Významní podnikatelé – Janeček

Slavnou podnikatelskou éru rodiny Janečků odstartoval Josef Janeček, který se v roce 1873 přišel na Kláštera nad Dědinou nedaleko Opočna. Byl schopným statkářem i řemeslníkem, stavěl a konstruoval vlastní stroje pro hospodářství, ale hlavně měl tři podnikavé syny.

Nejznámějším se stal František Janeček, který dal světu značku Jawa. Po studiích v Praze a na berlínské technice pracoval u firmy Siemens a pak jako konstruktér v Kolbenově továrně v Praze. Firma ho jako experta v roce 1901 vyslala do zahraničí, aby dohlížel na výstavbu nové továrny v nizozemském Maarsenu.

V roce 1901 se oženil s Holanďankou Johannou Strick van Linschotenovou a vrátil se do Prahy. Ukázalo se, že František Janeček je nejen zdatný konstruktér a vynálezce, ale také schopný podnikatel.

V roce 1908 si zřídil vlastní strojní laboratoř, ve které mohl své projekty uskutečňovat. Zdokonalil například obloukovou lampu, zkonstruoval zařízení pro fotografický záznam zvuku a vynalezl i reklamní stroj pneumograf. S příchodem války se orientoval na zbrojařinu. Do konce války vytvořil na 60 patentů, které umožnily vylepšovat různé zbraně. Jeho zřejmě nejznámější konstrukcí byl ruční granát Janeček, který vybuchoval až po nárazu a měl bezpečnou rozbušku. Upravil i kulomet typu Schwarzlose.

V roce 1922 koupil objekt bývalé formanské hospody Na Zelené lišce v Nuslích – Pankráci a okolní volné pozemky. Zřídil zde nejprve malou továrnu, která se postupně rozrůstala díky zakázkám ministerstva národní obrany a vybavovala se nejmodernějšími stroji. Například pro zkušební testy kulometů vybudoval Janeček pod továrnou sto metrů dlouhou podzemní střelnici.

Továrna nesla oficiální název Zbrojovka Ing. František Janeček, veřejnosti byla známá jako Janečkárna. V polovině 20. let však již o kulomety nebyl takový zájem a Janeček začal uvažovat o rozšíření výrobního programu. Syn, František Karel, který byl nadšený motorista, ho však přesvědčil, aby se pustil do výroby motocyklů a později automobilů.

Protože Janečkové s výrobou motocyklů neměli zkušenosti, koupili licenci německého motocyklu Wanderer. Slavná česká značka Jawa je sloučeninou slov Janeček a Wanderer. V logu značky jsou iniciály F. J. zobrazené ve tvaru granátu s rozbuškou, který Janečkovi přinesl velký zisk.

Licenční výroba motocyklu nebyla úspěšná. Teprve vlastní levný stroj Jawa 175 přinesl firmě zisk a slávu. Kvůli další výrobě Janeček postavil závod v Týnci nad Sázavou a později v Brodčích. V roce 1934 zahájila Jawa v Týnci i výrobu automobilů.

Ve šlépějích svého otce šel zmíněný syn František Karel Janeček, který koupil panství v Kvasínách s úmyslem postavit továrnu na výrobu automobilů. S rodinou se přestěhoval do kvasinského zámku a začal budovat nové provozy.

První auto bylo licenční německé DKW Meisterklasse, které se v Kvasínách montovalo pravděpodobně z dovezených dílů. V následujícím roce přišly Janečkovy závody s vlastním modelem karoserie Jawa 700. Karoserie měly tehdy dřevěnou kostru z tvrdého dřeva, která se

oplechovala. Zpočátku se v Kvasínách vyrábily tímto způsobem čtyři karoserie denně, později šest až sedm. Továrna v Kvasínách měla vlastní pilu i dřevovýrobu. Zaměstnávala až 270 lidí.

V roce 1934 se Jawa poprvé zúčastnila rychlostního závodu na 1.000 mil na tehdy nejdůležitější domácí silniční trase Praha – Bratislava. Vyhrála nejen 1. cenu ve své kategorii, ale i Cenu prezidenta republiky. Jeden ze závodních strojů Jawa 700 vlastní Národní technické muzeum.

František Karel Janeček razil filozofii, že továrna má být co nejvíce soběstačná. Založil proto chemickou firmu Jalak (Janeček – LAKy), která vyráběla automobilové laky, ale v době okupace připravovala i výrobu dentální pryskyřice. V rámci znárodnění v roce 1949 byla začleněna do chemických závodů Hradec Králové a v roce 1950 zrušena. Továrnička stála na místě, které je dnes uprostřed automobilky. Vůz Jawa Minor byl v té době nejlevnější na trhu.

František Karel Janeček se podílel na vývoji protitankové pušky a po Mnichovské dohodě dostala Jawa povolení prodat patent do zahraničí. Když Němci zabrali Československo a hledali protitankovou pušku, její dokumentace a prototypy už byly na britském velvyslanectví.

Janeček junior pak v Británii dokončil vývoj zbraně, která se začala používat od roku 1942. Osvědčila se v bojích v Africe, při osvobození Itálie i při invazi do Evropy. Dostala název Littejohn, což je překlad jména Janeček – Malý Jan. Janeček junior za ní dostal britský Podvazkový řád a zbraň se stala v roce 1973 exponátem v Kanadském válečném muzeu v Ottawě.

Přestože karosárnu v Kvasínách zabrali Němci a sloužila pro válečnou výrobu, její konstruktéři celou okupaci tajně připravovali výrobu vozu Jawa Minor II.

V říjnu 1945 byl kvasinský závod a další Janečkovy závody znárodněny a krátce nato začleněny do národního podniku Zbrojovka Brno.

Přišel rok 1948. Komunisté tehdy zabrali i velkostatek. Jedině ten se podařilo potomkům získat po roce 1990 zpět.

Aby vnučka Soňa Klímová vzdala hold svým úspěšným předkům, novou firmu, která se stará o pole, lesy a zámek, nazvala jejich jménem – Lesy Janeček.

Z osvědčených receptů

Mandlovo-rozinkový koláč

150 gr rozinek namočených v rumu

150 ml tučného jogurtu

150 ml oleje

140 gr hl. mouky

100 gr mletých mandlí

2 lžičky kypřicího prášku

3 vejce

100 gr cukru

Vymažeme a vysypeme dortovou formu. Troubu předehřejeme na 180 °C. Smícháme jogurt, olej, vejce, mandle, prášek do pečiva, cukr a vzniklé těsto dáme do formy. Pečeme asi 50 minut.

Můžeme podávat teplý, nebo studený pocukrovaný. Výborný je s vanilkovou zmrzlinou.

Karotkové sušenky

250 gr jemně nastrohané karotky

200 gr změkklého másla

50 gr krupicového cukru

400 gr polohrubé mouky

1 prášek do pečiva

1 kelímek bílého jogurtu

Zpracujeme karotku, máslo, cukr, polohrubou mouku, prášek do pečiva a jogurt na vláčné těsto, které dáme do ledničky na 1 hodinu odpočinout. Vyválíme plát a vykrájíme kolečka asi 5 mm vysoká. Dáme na plech s pečicím papírem a pečeme 20 minut. Ještě horké obalujeme ve vanilkovém cukru. Můžeme slepovat rybízovou zavařeninou.

Rebarborový chlebiček

1 ks rebarbory nakrájený na kousky posypeme 1 lžící cukru a necháme půl hod. stát

100 gr cukru

170 gr hladké mouky

1 ½ lžičky prášku do pečiva

1 vejce

2 lžice mléka

4 lžice rozpuštěného másla

hrst nasekaných ořechů

Cukr, mouku, prášek do pečiva promícháme, rozšleháme vejce, přidáme šťávu z rebarbory, mléko, máslo, smícháme se suchou směsí. Nakonec přidáme rebarboru s ořechy, nalijeme do vymazané a vysypané chlebičkové formy. Pečeme při 180 °C asi hodinu.

Míla Karová

Květen – měsíc lásky

Zajímá Vás jak se k sobě hodí?

Beran (21. 3. – 19. 4.)

Beran + Beran: Nedoufejte v trvalé soužití!

Beran + Býk: Skvělý sex na jednu noc nebo krátkodobý vztah.

Beran + Blíženci: Mají naději na dlouhodobě vzrušující vztah.

Beran + Rak: Konec je zcela jistý.

Beran + Lev: Rozhodně do toho!
Beran + Panna: Delší vztah z toho asi nebude, ale proč ne ...
Beran + Váhy: Běh na krátkou trať je možný.
Beran + Štír: Vyplatí se vyzkoušet to, ale bude to smršť!
Beran + Střelec: Milostný poměr stojí za to.
Beran + Kozoroh: Mohou spolu vydržet dlouho.
Beran + Vodnář: Bude to „Itálie“, ale je-li to vaše gusto ...
Beran + Ryby: Rozdílné povahy, ale zapadají do sebe.

Býk (20. 4. – 20. 5.)

Býk + Býk: Nedoufejte v dlouhé trvání vztahu.
Býk + Blíženci: Nic moc, raději to nezkoušejte, nebo jen krátce.
Býk + Rak: Mělo by to klapat – jste velmi citliví a vyhovíte si.
Býk + Lev: Jen na krátký románek plný sexu.
Býk + Panna: S trochou kompromisů v ložnici by to mohlo vyjít.
Býk + Váhy: Klidné soužití i na delší dobu.
Býk + Štír: Skvělý sex a při velké dávce tolerance i dobré manželství.
Býk + Střelec: Spíš pro lehkovážný vztah.
Býk + Kozoroh: Vztah plný smyslnosti.
Býk + Vodnář: Nepadnou si do noty přístupem k životu.
Býk + Ryby: V případě ústupků dobré vyhlídky na spokojené manželství.
Býk + Beran: Vášnivý vztah s hrozbou nevěry.

Blíženci (21. 5. – 20. 6.)

Blíženci + Blíženci: Nenechají se chladnými, ale nebývá to na dlouho.
Blíženci + Rak: Často patří mezi rozvedená manželství.
Blíženci + Lev: Rozhodně do toho jděte! Čeká vás hodně vášně!
Blíženci + Panna: Spíš jen sex na jednu noc.
Blíženci + Váhy: Můžete být šťastni i dlouhodobě.
Blíženci + Štír: Je a bude to jen o sexu.
Blíženci + Střelec: Trvalejší vztah bude těžká práce, může to být skvělé.
Blíženci + Kozoroh: Když je hodně lásky, jde udržet i dlouhodobý vztah.
Blíženci + Vodnář: Manželství může probíhat v pohodě, bude vášnivé.
Blíženci + Ryby: Sex ani vztah asi nebudou stát za nic.
Blíženci + Beran: Vášnivý krátkodobý a skvělý dlouhodobý vztah.
Blíženci + Býk: Zklamání a nešťastný konec.

Rak (21. 6. – 21. 7.)

Rak + Rak: Jste si moc podobní, ale to vůbec nedělá dobrotu.
Rak + Lev: Mohlo by to být vášnivé, ale i dlouhodobé.
Rak + Panna: Jděte do toho – bude opravdu pohodička.
Rak + Váhy: Velmi pěkný krátký románek, manželství s obtížemi.
Rak + Štír: Láska, která leccos překoná – vyplatí se vyzkoušet.

Rak + Střelec: Raději jděte o dům dál, není moc vyhlídek.
Rak + Kozoroh: Nic moc budoucnost – jste moc „na kordy“.
Rak + Vodnář: Do chvíle, než opustíte postel, to bude skvělé!
Rak + Ryby: Skvělý sex mezi vámi vyřeší vše ostatní.
Rak + Beran: Silná erotická přitažlivost, ale není naděje na delší vztah.
Rak + Býk: Nebojte se – čekají vás příjemné časy.
Rak + Blíženci: Jsou mezi vámi velké rozdíly – bohužel nepřekonatelné.

Lev (22. 7. – 21. 8.)

Lev + Lev: Dva vládci se do jednoho manželství „vejdou“ zřídka.
Lev + Panna: Nedoporučujeme nic jiného než krátkou vášeň.
Lev + Váha: Mají dlouhodobou perspektivu.
Lev + Štír: Hurikán v ložnici nepřehluší rozpor jinde ... neriskujte.
Lev + Střelec: Štěstí a souhra zaručena.
Lev + Kozoroh: Snažte se udržet v nezávazné formě ...
Lev + Vodnář: Skvělí partneři do postele, jinak se k sobě nehodí.
Lev + Ryby: nezkoušejte nic jiného než jednu noc.
Lev + Beran: Mají naději na radostnou lásku a pěkné manželství.
Lev + Býk: Budou spíše na nože než na delší vztah.
Lev + Blíženci: Mohou se spolu radovat, a to jakkoli dlouho.
Lev + Rak: Pokud Rak Lva zbožňuje, vydrží jim to.

Panna (22. 8. – 22. 9.)

Panna + Panna: Jediné, co vám hrozí, je nuda.
Panna + Váhy: Není vám souzeno pro rozdílné přístupy k životu.
Panna + Štír: V sexu hodně vzájemného napětí, jinak by to šlo ...
Panna + Střelec: Pobili byste se – takže když, pak jen chvilkově ...
Panna + Kozoroh: V ložnici žádný ohňostroj, ale jinak dost pevný vztah.
Panna + Vodnář: Nemáte moc vyhlídek na dlouhé spokojené soužití.
Panna + Ryby: Půjde to jen za cenu naprosté změny jednoho z vás.
Panna + Beran: Nebude vám to zřejmě klapat v sexu – čili ani jinde.
Panna + Býk: Ideální spojení, i když bez přílišných vášní.
Panna + Blíženci: Chvilí by to vydržet mohlo, ale ne dlouho.
Panna + Rak: Velmi se k sobě hodí i pro spokojené manželství.
Panna + Lev: Vyzkoušejte sex na jednu noc, ale pak pryč!

Váhy (23. 9. – 22. 10.)

Váhy + Váhy: Vášeň, která se jen výjimečně přetaví v klidný vztah.
Váhy + Štír: Líbí se vám bouře? Budete jí mít tolik, kolik vydržíte.
Váhy + Střelec: Pokud se máte opravdu rádi, můžete spolu vydržet.
Váhy + Kozoroh: Můžete prožít velmi krátké šilenství – to je vše.
Váhy + Vodnář: Budete všestranně spokojeni!

Váhy + Ryby: Podle hvězd je vaše soužití příliš komplikované.
Váhy + Beran: V sexu by to mělo být moc fajn – ovšem jen v něm.
Váhy + Býk: Zábavný románek, nevyvedené manželství.
Váhy + Blíženci: Hvězdy říkají, že vše bude prima.
Váhy + Rak: Jen na chvíli, jinak spíš prohra.
Váhy + Lev: Zpočátku ohňostroj v sexu, později, radostný vztah.
Váhy + Panna: Nic moc soužití – spíš boje než porozumění.

Štír (23. 10. – 21. 11.)

Štír + Štír: Tak to je sopka – ovšem nemůže to vydržet.
Štír + Střelec: Se sexem si nevystačíte, a proto je rozchod častý.
Štír + Kozoroh: Konečně partneri, kterým to může vyjít!
Štír + Vodnář: Užijte si těch pár nocí a pryč od sebe.
Štír + Ryby: Vám to určitě vyjde, jste pro sebe stvoření.
Štír + Beran: Skvělý sex – ovšem jen ten.
Štír + Býk: Nemůžete být bez sebe ani spolu – drží Vás sex – úspěšně.
Štír a Blíženci: V podstatě natolik protichůdní, že nemají šanci.
Štír a Rak: Mohou mít dobrý vztah, fajn manželství a jiskrný sex.
Štír a Lev: Sice se přitahují, ale může to skončit až násilím.
Štír + Panna: Protože jim to neklape v posteli, neklape jim to ani jinde.
Štír + Váhy: Moc si nesesnou, dlouhodobý vztah by byl bojem.

Střelec (22. 11. – 21. 12.)

Střelec + Střelec: Raději se do ničeho nenuťte – nevyšlo by to ...
Střelec + Kozoroh: Nemáte moc šancí dlouhodobě si rozumět.
Střelec + Vodnář: Vyhovíte si jako milenci i jako manželé.
Střelec + Ryby: Možná vás přepadnou vášně, ale bude rychle konec.
Střelec + Beran: Když vám to jde v sexu, půjde vám to všude ...
Střelec + Býk: To snad ani nezkoušejte – vyložene riziko!
Střelec + Blíženci: Na malou chvíli vzrušení, na delší dobu malér!
Střelec + Rak: Podle horoskopů to nemá moc šancí vydržet!
Střelec + Lev: Vřele doporučujeme ideální vztah.
Střelec + Panna: Tak tohle opravdu nepůjde – leda tak v sexu.
Střelec + Váhy: Jste natolik tolerantní, aby vám bylo spolu dobře.
Střelec + Štír: Zřejmě to dopadne jen jako krátkodobý flirt.

Kozoroh (22. 12. – 19. 1.)

Kozoroh + Kozoroh: Není to žádný ohňostroj, ale může fungovat.
Kozoroh + Vodnář: Může vzniknout pevný, spíše přátelský vztah.
Kozoroh + Ryby: Jste pro sebe přitažliví a máte budoucnost.
Kozoroh + Beran: Je to boj, ne harmonický vztah.
Kozoroh + Býk: V sexu i v manželství ideál.

Kozoroh + Blíženci: Navzdory počáteční přitažlivosti to nemá budoucnost.
Kozoroh + Rak: Rozchod je takřka nevyhnutelný.
Kozoroh + Lev: Opravdu se k sobě nehodí.
Kozoroh + Panna: Vztah není o vášni, ale má pevné základy.
Kozoroh + Váhy: Většinou vše skončí ze strany Kozoroha.
Kozoroh + Štír: Vášnivý vztah a úspěšné manželství.
Kozoroh + Střelec: Do tohohle se nežeňte, nic dobrého vás nečeká!

Vodnář (20. 1. – 18. 2.)

Vodnář + Vodnář: Skvělý sex je vstupenkou do spokojeného vztahu.
Vodnář + Ryby: Dlouhodobý vztah asi nemá budoucnost.
Vodnář + Beran: V sexu jim to jde velmi, ale v obyčejném životě moc ne.
Vodnář + Býk: Jsou oba velmi rozdílní, takže nic moc vyhlídky.
Vodnář + Blíženci: Zprvu hlavně sex, ale může to být skvělé manželství.
Vodnář + Rak: Nehodíte se k sobě, raději to nezkoušejte zlomit ...
Vodnář + Lev: Dva příliš nezávislí jedinci se málokdy „domluví“.
Vodnář + Panna: Nuda a šed' ve všech oblastech.
Vodnář + Váhy: Rozhodně do toho – čeká vás štěstí a uspokojení.
Vodnář + Štír: Nejde to k sobě – ani na krátkou dobu.
Vodnář + Střelec: Hodí se k sobě velmi a budou šťastní.
Vodnář + Kozoroh: Nevypadá to na nic, co by přežilo jednu noc ...

Ryby (19. 2. – 20. 3.)

Ryby + Ryby: Opravdu skvělý sex, ovšem zbytek je krach!
Ryby + Beran: Bomba v ložnici a možná shoda i jinde.
Ryby + Býk: Hodně smyslnosti, která pomůže překonat rozdíly.
Ryby + Blíženci: Tak tohle bude skvělý románec – nic víc ...
Ryby + Rak: Jde jim to společně velmi dobře – nejen sex.
Ryby + Lev: Jsou protiklady, které by se měly vyhnout.
Ryby + Panna: Hrozí samé šarvátky a neshody.
Ryby + Váhy: Vztah, který zřejmě za chvíli vyprchá ...
Ryby + Štír: Budete moc šťastní právě spolu!
Ryby + Střelec: Nemáte moc šancí na cokoliv.
Ryby + Kozoroh: Skvěle se doplňujete a být spolu se vám líbí.
Ryby + Vodnář: Po sexuální bouři přichází rozčarování.

vybrala Míla Karová

Z přírody

Všimli jste si, že v lyžařském areálu Marty II zahnízdily divoké kachny?

JaK

Zdravotnictví

Kup kvítek jako sluníčko – pomoz aspoň maličko

14. květen je českým dnem proti rakovině. Letos se veřejná celonárodní sbírka uskuteční už po dvanácté.

Kytičky za minimální hodnotu 20,- Kč si můžete přijít koupit do prodejny Suvenýr k paní. Karové.

Míla Karová

Ze sportu

Lyžování

Z oddílu

Letošní závodní sezóna pro většinu deštenských sjezdařů právě skončila, takže můžeme bilancovat. Zima v tomto roce, jak všichni víme, měla poněkud zvláštní průběh. Ač trvala zdánlivě hodně dlouho (v Deštném od poloviny listopadu do konce března), tak docházelo k velkým teplotním výkyvům, následkem čehož došlo několikrát během zimy téměř k úplnému úbytku sněhové podmínky. Vzhledem k tomu nebyly tréninkové podmínky vždy úplně ideální. I tak ale byly ve srovnání s minulou zimou výrazně lepší a trénovalo se bez přerušení celou zimu.

Na nedostatek sněhu v některých střediscích doplatili zejména naši závodníci z kategorie juniorů. Spousta závodů byla zrušena z důvodu nepříznivých sněhových podmínek a pak měla zejména děvčata tuto zimu smůlu na zranění. Tereza Potůčková si v polovině zimy při tréninku natrhla kolenní vaz, což ji pro zbytek sezóny udělilo stop. Naše nejlepší juniorka, Bára Hepnarová, která měla šanci dosáhnout slušných výsledků, se dlouhodobě potýká s bolestmi kolen. Ty ji začaly, bohužel, trápit vždy před závody, takže její účast na nich byla vyloučena. Výsledkem tedy bylo, že naši junioři se letos zúčastnili pouze jednoho závodu FIS ve Špindlerově Mlýně.

V kategorii žactva se republikových závodů pravidelně zúčastňovali Kristýna Doubravová, Anča Karová, Nikča Klinská a Iva Kodytková, dále Michal Nutil a Patrik Kříž – všichni za starší žactvo. Z mladšího žactva jezdili pouze kluci – Jenda Kovář, Tomáš Nutil, Kryštof Preininger a částečně také Martin Kulka. Ostatní naši žáci se účastnili závodů krajské úrovně a série závodů o Pohár Orlických hor. Vašek Rydlo měl smůlu,

neboť se zranil na lednových závodech v Peci pod Sněžkou a to ho vyřadilo ze závodění, ale i z tréninků, pro zbytek sezóny. Všichni se snažili, jak mohli. Některým se dařilo lépe, některým hůře. Anča Karová s Kristýnou Doubravovou v prvních dvou třetinách sezóny nedokázaly pravidelně dosahovat očekávaných umístění v republikových závodech (Anča do 10. místa, Kristýna do 15. místa). Zatímco Anče se dařilo alespoň ve slalomech a potýkala se pouze s obřím slalomem, Kristýna bojovala s oběma disciplínami. Ke konci sezóny se situace výrazně zlepšila. Na posledních republikových závodech – finále Českého poháru v Albrechticích v J. h. se konečně karta obrátila a Anča obsadila 9. místo ve obřím slalomu a 7. a 12. místo ve slalomech. Výborný je především výsledek z obřích slalomů, kdy se Anče podařilo ve 2. kole zajet vynikající čtvrtý čas. Kristýně se podařil zase slalom, ve kterém obsadila výborné 11. místo. Přesto všechno jsou Kristýna s Ančou naše dvě nejlepší starší žákyně. Nikča Klinská a Iva Kodytková bojovaly celou zimu hlavně s nervozitou a psychikou, a proto nedokázaly prodat vše, na co mají. Na republikových závodech se pohybovaly většinou ve třetí desítce výsledkové listiny. Stejně na tom byl Miša Nutil, který také bojuje s psychikou. Páťa Kříž je především dobrý slalomář, což dokazuje i jeho několikeré umístění do 15. místa v této disciplíně. V obřím slalomu se mu už tak nedařilo. Pochvalu si však zaslouží Tomáš Nutil a Kryštof Preininger, kteří se svého prvního roku účinkování v kategorii žactva zhostili úspěšně. Postupně si vyjeli dobrá startovní čísla a na republikových závodech se pravidelně umísťovali do 15. místa, na krajských pak do 10. místa,

čimž si zajistili dobré startovní pozice do příští sezóny. Jendovi Kovářovi, který byl v kategorii mladšího žactva letos naposledy, se zpočátku moc nedařilo, později však také pravidelně patřil mezi 15 nejlepších závodníků.

Největší pozornost a ocenění si však zaslouží naši předžáci, kteří se pravidelně zúčastňovali série závodů HEAD FUNSPORT CUP 2008. Jde o sérii 12 závodů s výbornou organizací a vysokou účastí pro kategorie předžactva, přípravky a superpřípravky, tzn. pro děti ve věku 11 let a mladší, kterých se účastní nejlepší závodníci těchto kategorií z celé republiky. Naš oddíl měl letos zastoupení pouze v kategoriích předžactva, a to ve složení Adélka Berkovcová, Lucka Rydlová, Honzík Ježek a Tomík Klinský. Největšího úspěchu bezesporu dosáhla LUCKA RYDLOVÁ, která obsadila celkové 1. MÍSTO v kategorii předžákyň, za což jí ještě jednou gratuluju. Dalšího vynikajícího umístění dosáhl Tomík Klinský, který obsadil celkové krásné 5. místo a v některých závodech série dosáhl dokonce i na stupně vítězů. Velkou pochvalu si zaslouží i Áda Berkovcová, která udělala veliký pokrok od minulého roku a skončila na celkovém 11. místě. Do vysněné desítky se nedostala jen díky několika pádům. Na posledních závodech už však sahala po medailích, což je vzhledem k tomu, že závodí pouze dva roky výrazný posun. Takže...jen tak dál, Ádo! Honzík Ježek jezdil také výborně, což dokazuje jeho celková 11. pozice. Do oceňované desítky nejlepších se nedostal jen díky smolnému zakončení celé série, kdy několikrát upadl při dravé jízdě a posledních 2 závodů se nezúčastnil, čímž ztratil cenné body. V jednotlivých závodech série se však pravidelně umísťoval do 8. místa. Myslím, že mohu za nás za oba – za trenéry – prohlásit, že tito 4 předžáci nám letošní sezónu dělali největší radost.

Jak již bylo zmíněno v minulém čísle, závodníci našeho oddílu se zúčastňují také série závodů o Pohár Orlických hor. Letos se z plánovaných pěti závodů, jely tři – v Čenkovicích, v Deštném O.h. a finále v Říčkách v O.h. Závody v Deštném se uskutečnily 24. 2. 2008 a pořádal je náš oddíl jako další ročník Memoriálu Dr. Františka Valacha. Navzdory méně příznivým sněhovým podmínkám se závod povedl a všichni účastníci byli spokojeni. Tímto ještě jednou děkuji všem členům a rodičům, kteří se podíleli na organizaci závodu a také všem sponzorům, kteří věnovali ceny. Ve všech závodech série naši závodníci obsadili medailové pozice. Celkovými vítězi Poháru Orlických hor se stali – Iva Kodytková v kategorii starších žákyň, Patrik Kříž v kategorii starších žáků, Kryštof Preininger v kategorii mladších žáků a Lucka Rydlová se podělila o první místo v kategorii předžákyň. Na dalších medailových pozicích skončili – Nikča Klinská ve starších žákyních, Honza Potůček ve starších žácích, Áňa Pavlovová v mladších žákyních a Tomík Klinský v předžácích. Celé této série se všichni naši závodníci, včetně těch nejmenších, zhostili na jedničku a reprezentovali Deštné v O. h., jak nejlépe mohli.

A jaká je celková bilance našeho oddílu v rámci republiky? V Českém poháru se v součtu všech kategorií oddíl TJ Sokol Deštné v O. h. umístil na celkovém vynikajícím 15. místě z celkového počtu 90 oddílů.

Někteří naši závodníci se účastní také závodů v zahraničí. Tomík Klinský byl na konci března na Slovensku, kde se umístil v jednom závodě na 2. místě. Začátkem dubna byl na závodech Kidstrophy v rakouském Zauchensee, kde obsadil vynikající 8. a 10. příčku. Ve druhé polovině dubna se zúčastní Tomáš a Michal Nutilovi, Tomík a Nikča Klinští a Jenda Kovář závodů Ötzi Cup v italském Schnalstalu.

Všichni ostatní závodníci mají nyní volno, aby mohli načerpat síly do nové sezóny. Příprava na ní začne, tak jako každý rok, ve druhé polovině května fyzickými kontrolními testy. Po nich začnou opět pravidelné tréninky. Při přípravě se budeme všichni snažit udělat vše pro to, aby příští sezóna byla ještě úspěšnější, než ta minulá.

Radka Jakoubková

Vzpomínka na Dr. Františka Valacha

Letos opět uspořádal Lyžařský oddíl TJ Sokol Deštné ve spolupráci s firmou Sport profi s.r.o. závod nazvaný „Pohár Orlických hor a Memoriál Dr. Františka Valacha“. Byl to již třetí ročník. První ročník se jel jako samostatný závod (Memoriál Dr. F. Valacha). Další dva z důvodu nedostatku termínu ve spojení s Pohárem Orlických hor. Každoročně se účastní přibližně 100 dětí.

Pravidelně je při závodě hlasatelem zmíněn vztah Františka Valacha k Tělovýchovné jednotě.

Letos na podzim tomu budou 4 roky, co nás František opustil. Vzpomínáme, kterak se neustále a neúnavně věnoval propagaci naší obce a střediska. Zajímalo ho veškeré dění v obci a aktivně se podílel na všech přínosných akcích. Nutno zmínit, že místo po něm je zoufale prázdné, nejen to novinářské ale především člověčí. Zcela živě si umíme představit, jakou radost by mu působila nová sedačková lanovka, nebo nové sportovní projekty, které se do budoucna chystají. Zkrátka tento živelný člověk pro Deštné dýchal. Sport profi mu věnovala stálou vzpomínku tím, že dolní stanici sedačkové lanovky pojmenovala „VALACHOVKA“ a TJ SOKOL vzpomíná právě zmíněným MEMORIALEM. A tak věříme, že pokud se dívá má snad radost. Nikdy nezapomeneme.

Za Sport profi s.r.o. JP, foto JaK

Skiboby

Housová po sedmé skibobovou královnou; drtivý finiš ve finále SP zajistil Krejčímu bronzový stupínek.

Letošní ročník světového poháru v jízdě na skibobech vyvrcholil finálovým podnikem v rakouském středisku Aigen/Hochficht. Až závěrečné čtyři závody definitivně rozhodly o celkovém vítězství pohárového seriálu.

V kategorii žen potvrdila nadvládu Alena Housová ze Sokola Jablonec nad Jizerou. Po vítězství v úvodním SG sice nedokončila obří slalom, ale na stupních vítězů ji zastoupila mladá závodnice ze Sokola Jablonec Klára Hofmanová.

Mezi muži se očekával souboj o celkové prvenství mezi Moserem, Hauerem – rakouskými reprezentanty, Švýcarem Waltrem a naším deštenským Davidem Krejčím, který útočil ze čtvrtého místa. David prokázal na neznámé sjezdovce, kde se jezdí světový pohár lyžařů, pevné nervy. Tři vítězství ho vrátila do boje, dokonce o druhou příčku v celkovém pořadí světového poháru. Ve slalomu však dominoval legendární Rakušan Moser. Nakonec druhá příčka ve slalomu Davidovi zajistila třetí místo v konečném pořadí.

V evropském poháru juniorů triumfoval náš Michal Pásler (Deštné v O. h.) před Martinem Křížkou (Liberec) a Rakušanem Gastlem. Musím však podotknout, že Martin Křížka na začátku roku nebyl vůbec v národním družstvu, načež jeho otec první závody EP zaplatil. Ty jeho syn vyhrál, čímž se okamžitě dostal do čs družstva.

Michal Pásler

Mezi ženami startovaly též dvě 16-leté juniorky, které zazářily na juniorském MS v Deštném. Aneta Havlíčková byla 3x na stupních vítězů a její oddílová kolegyně Karolína Podraská byla o fous dvakrát druhá a jednou třetí. Děvčata porazila několikanásobnou mistryni světa Moniku Malíkovou z Polska, která již dva roky jezdí světové poháry za ženy a na naše nadějné závodnice musí stále čekat na příležitost, nejsou peníze! První závody světového poháru a zároveň finále SP v Aigenu zaplatil oddíl Sokola Deštné v O. h. Náš sport není olympijský, tak i když jsme ve svém skibobovém sportu mistry, nemáme nárok! Podle směrnic ČSTV jsme v žebříčku hodnocených sportů kolem 60. místa – proto náš rozpočet je kolem 250.000,- na celý reprezentační tým na rok. Naše reprezentace nyní činí 11 členů, dříve bylo 20 členů. Je to smutné!

Vrátím se k našim juniorkám, a to kategorii žen, ve které startovaly poprvé v životě na světovém poháru, a to ještě ve finále SP. Aneta Havlíčková zajela ve všech závodech skvěle, čímž potvrdila mé prognózy, že měla být zařazena do národního družstva během sezóny (nejsou peníze!!) a její oddílová soupeřka Karolína Podraská též dobře zajela ve spec. slalomu. V poslední disciplíně - slalomu předvedly obě 16-leté závodnice výborné výkony. Aneta dojela z 13. místa po I. kole na celkovém 7. místě a Karolína z 8. místa po prvním kole si pohoršila na 9. místo celkového pořadí, což je též vynikající umístění. Áňa ji předjela jen o 0,35 setiny. Startovalo 16. žen, ve srovnání s MS v rychlobruslení žen (Sáblíková startovala též mezi 16 ženami světa).

Nesmím zapomenout na vynikající umístění našich dalších reprezentantů z Deštného, a to Aleše Housera a Pavla Čiháčka, kteří jsou studenty vysokých škol. Umístění Aleše bylo vynikající 4. místo ve slalomu speciál, když ho porazili jen sami profesionálové: Moser Rakousko, Hauer Rakousko a ve světě momentálně nejlepší závodník David Krejčí.

Ještě výsledky mužů světového poháru za rok 2007-2008.

1.	Walter Björn	SUI	
2.	Moser Markus	AUT	
3.	Krejčí David	CZE – Deštné	Nestartoval pro pracovní povinnosti ve dvou závodech SP
4.	Hauer Gerhard	AUT	
5.	Gutjahr Martin	AUT	
6.	Houser Aleš	CZE – Deštné	
7.	Ebster Reinhard	AUT	
8.	Čiháček Pavel	CZE – Deštné	
11.	Pavlíček Ondřej	CZE – Jablonec	
12.	Housa Aleš	CZE	
13.	Hlaváč Štěpán	CZE – Jablonec	
15.	Fedorko Jakub	CZE – Jablonec	
26.	Martinek Michal	CZE	

Závěrem bych chtěl poděkovat předsedovi Sokola Deštné p. Jakoubkovi za podporu našeho sportu a našemu jedinému sponzorovi firmě SPORTprofi Deštné v O. h., který jediný u nás v Deštném drží tento sport nad vodou!

Jaroslav Krása, bývalý reprezentant Československa ve vodním slalomu, foto JaK

Hokej

Do Švédska za poznáním a hokejem

Vrátili jsme se plni dojmů a rádi bychom se s Vámi o ně podělili.

Během několika dnů jsme navštívili dánskou Kodaně, jižní Švédsko a zahráli si

4 přátelská utkání v ledním hokeji. Jednalo se o přátelská utkání, jejímž cílem bylo vyzkoušet si své síly a poznat mentalitu a jistou skromnost Seveřanů a hlavně nadšení, se kterým nastupují do zápasu. Naším klukům byla vždy před zápasem zahrána hymna, což bylo pro všechny silně motivující.

Ovšem nejeli jsme jen za hokejem:

- ranní trajekt nás přivezl do dánského města Gedser a autobus do Kodaně, zde jsme viděli Amalienborg – královský palác, Malou mořskou vilu, která podle pověsti přináší po obejmutí štěstí. Jeden hráč z našeho týmu byl vyslán a pro štěstí celé výpravy ji obejmul. Ještě jsme ochutnali pivo v místním pivovaru Carlsberg a hurá na trajekt směr základna Anneberg.

Během několika dní jsme byli v GRÄNNĚ, zde na nás čekal skanzen ze 17. st. GRÄNNABERG, výrobní tradičních mentolových špalků *polkagräs*, stadion HV71 v JÖNKÖPINGU, muzeum Husqvarna a historická výrobní sírek.

Další dny nás ještě čekal GÖTEBORG, největší skandinávský přístav: rybí tržnice, zahrada se živými losy a Universeum s unikátní expozicí živé přírody na Zemi. Nejvíce všechny nadchnul podmořský svět se žraloky a kladivouny.

Pokračovali jsme v poznávání dalších měst: BORAS a MALMÖ, zde jsme si nemohli nechat ujít Muzeum techniky s ponorkou z 2.sv.války.

Po náročných exkurzích a zápasech na nás vždy čekala nějaká relaxace např. ve vodním světě s mořskými vlnami a tobogány. Kromě báječného pocitu z hokeje a poznávání jiných krajín jsme si odvezli jeden poznatek – Švédsko a Dánsko jsou země, které získali svou prosperitu pracovitostí, ale především solidností. Dodržování pravidel a povinností je pro ně úplná samozřejmost. Země Vikingů, jezer, Ikei, Volva, Nobela, ABBY.....nás nadchla a doufáme, že jsme ji neviděli naposledy.

Málokdo z Vás možná ví, že 4 děti ze zdejší ZŠ jezdí už velmi dlouho hrát lední hokej do Nového Města nad Metují. Jejich klub je HC Metuje a je to spojení týmů HC Jaroměř a TJ Spartak Nové Město, tímto spojením si mohou naši kluci zahrát žakovskou ligu ČR.

V jejich skupině E je dalších 8 týmů

HC Krkonoše
TJ Nymburk
HC Dvůr K.- Náchod
VHS HC Benešov
HK Kralupy n. Vl.
Slavoj Velké Popovice
HC Benátky
HC Jablonec n. N.

Každý z nich hraje na jiném postu. Mikuláš Pohl (2tř.) hraje za 3.třidu krajský přebor Královéhradeckého kraje, a jeho tým získal bronzovou medaili. Mikuláš je obránce. Štěpán Pohl hraje za 6. třídu a letos HC Metuje obsadila 5. příčku a Štěpán je obránce. Jan Povolný je útočník za 8. třídu a nakonec byli šestí. Tomáš Povolný hraje za 9. třídu a jeho tým se také umístil šestý. Tomáš hraje v útoku. Kluci mají po sezoně, ovšem přípravy na další začínají už za měsíc. Přejeme jim, aby byli pro tento tvrdý sport stále tak nadšení a úspěch na sebe nedal dlouho čekat.

Na fotografii jsou od nejmladšího Mikuláš Pohl, Štěpán Pohl, Jan Povolný a Tomáš Povolný,

Kluci Pohlovi s rodiči

Horolezectví

Cesta do Nepálu aneb z central Europe za hranice všedních dní

Na konci roku 2005 na posledním slánění našeho horolezeckého oddílu padl nápad vyrazit na horolezeckou expedici do Nepálu. Na jaře 2007 tento nápad dostal konkrétní rysy v podobě zaplacení nevratné zálohy na letenku. Na expedici se přihlásilo šest členů oddílu a to Pavel Kačer-vedoucí výpravy, tlumočnick a jednoznačně nejzkušenější člen expedice, dále Štěpán Hlaváč skibobista, pohodář a nejlepší horolezec výpravy, dalším členem byl Ladislav Krejčí skvělý parťák, který nezkaží žádnou legraci, také Petr Gabriel zvaný Gábo skoro nejmladší, kuchař výpravy a věčně vysmátý člověk, nelze nezmínit Romana Baladu majícího vždy svůj vlastní názor a také neodmyslitelného člena CE, jako šestý Petr Pražák tedy já.

Po sérii setkání a přípravných kempů u Pavla doma nastal konečně den D tedy den odletu a to konkrétně poslední zářijový den roku 2007.

Den první 30. 9. 2007

Ráno jsme se všichni, až na Štěpána setkali u Kačerů doma a odsud po rozloučení s rodinnými příslušníky vyrazili směr Praha. Na Černém Mostě jsme ještě přibrali posledního člena výpravy, Štěpána a společně vyrazili na letiště. Před odbavením Pavel upozorňoval na možný problém s nadváhou našich zavazadel, na jeho slova bohužel došlo. Na přepážce nám bylo oznámeno, že naše nadváha je celkem 80 kilogramů a to znamená doplatek ve výši 120 000,-Kč. To byla částka, která by zásadním způsobem zasáhla do rozpočtu výpravy. Tady se v projevila zkušenost šéfa výpravy, protože spolu se Štěpánem dokázali bezplatně celou záležitost vyřešit. Všem nám spadl velký kámen ze srdce, ale to jsme ještě nevěděli, že to není problém jediný a poslední. Těsně před nasednutím do letadla jsme stihli vypít poslední zlatavý mok za 150 korun, který byl po prožitém stresu balzámem na naše nervy. V poledne jsme nabrali kurz směr hlavní město Itálie, Řím. Let probíhal bez nejmenších potíží. Vzhledem k tomu že nad Alpami panovalo krásné počasí mohli jsme se kochat pohledem na zasněžené vrcholy nám dobře známého pohoří. Po necelých dvou hodinách přistáváme v Římě. Při odbavování u letecké společnosti Biman Bangladesh Airlines nastává stejný problém jako v Praze, nadváha. Cena poplatku byla stanovena tentokrát na v přepočtu „pouhých“ 70 000,- korun. Naše zavazadla zmizela v útrobách letadla, ale letenky Štěpána a moje zůstaly v kanceláři již zmíněné letecké společnosti s tím, že pokud nezaplatíme, dva z nás do Dháky v Bangladéši rozhodně neodletí. Po několika hodinách čekání, které jsme si krátili ve společnosti raftařů z Ústí nad Labem pití piva, jiných alkoholických nápojů a hraním na kytaru nastal okamžik pravdy, nástup do letadla. Nevím jak, ale těsně před nástupem Pavel letenky sehnal a my všichni jsme nasedli do postaršího letadla Mc Donnell Douglas DC 10. Romanovi se povedl husarský kousek, podařilo se mu zcela bezostyšně pronést na palubu letadla láhev rumu. Nikomu nám nakonec nevadilo ani tříhodinové zpoždění odletu.

Den druhý 1. 10. 2007

Po devíti hodinách letu přistáváme do povodněmi postižené Dháky. Následuje rychlé odbavení, které ani tentokrát není bez problémů. Štěpán celou dobu v příručním zavazadle

vezl poměrně velké nůžky. Po přeložení tohoto zavazadla do nákladového prostoru znovu nasedáme do letadla směr Kathmandu. V průběhu letu máme možnost vidět Mount Everest i jiné osmitisícové himálajské velikány. Let trvá hodinu a čtvrt, což je skvělé pro naše cestování pokroucené tělesné schránky. Po vystoupení z letadla vyřizujeme vízum nutné pro pobyt v Nepálu. Vše jde hladce a tak hned po tomto administrativním kroku míříme pro naše těžká zavazadla, která dorazila v plném počtu a bez poškození. Před letištěm panuje neuvěřitelný mumraj, z kterého nás vysvobozuje předem domluvený člověk, který drží nad hlavou nápis Mr. Pavel CENTRAL EUROPE. Nakládáme naše modročerné vaky dovnitř a na auto, se kterým po chvilce vyrážíme do Potala Guest House, což je na další dva dny místo našeho noclehu. Cestou si pomalu zvykáme na místní dopravní situaci, kde je nejdůležitější část každého dopravního prostředku klakson a nepřehledná situace je jasným pokynem k předjíždění. Ubytujeme se na dvoulůžkových pokojích. Pavel a Štěpán jdou domlouvat nosiče a povolení na horu v místním jazyce zvanou Tharpu Chuli 5663 m. Po jejich návratu všichni vyrážíme na večeři. Najdeme si pěknou restauraci, která se stane po dobu našeho pobytu v Kathmandu naším druhým domovem. Všichni si shodně objednááme typické místní jídlo zvané dal bhat, které je musíme zapít pivem, protože páli jako čert. Kolem desáté večer místního času se vracíme do hotelu a usínáme.

Den třetí 2. 10. 2007

Budíme se kolem osmé hodiny. Odcházíme do restaurace na snídani, kde mají skvělé koláče polité medem, k tomu ještě míchaná vejce a nějaké pečivo. Cestou zpět kupujeme horolezecký materiál, který budeme potřebovat při zdolávání hory. Na čtrnáctou hodinu je domluvena schůzka ohledně nosičů, dopravy do Pokhary a dalších věcí. Potom rozdělujeme potraviny, balíme osobní věci, které si každý z nás ponese na zádech a vše vážíme, aby každý měl zhruba 19 kilogramů v batohu. Na závěr vážíme i sebe, abychom dokázali určit váhový úbytek po pobytu v horách. Pavel a Štěpán odcházejí na schůzku, ze které se vrací po dvou hodinách těžkého vyjednávání a smlouvání, ale i s povolením na výstup. Ostatní mezi tím kupují pohledy, procházejí město a nasávají atmosféru. V půl páté najímáme rikši na projížďku po pamětihodnostech města. Jednu z nich bude celou cestu řídit Roman. Sečteno a podtrženo v průběhu Romanova řízení jsme srazili jednoho motocyklistu, jednoho cyklistu a málem porazili jednu chodkyni, kterou duchapřítomně zachránil majitel rikši tím, že ji odstrčil stranou. Při vjíždění na hlavní silnici se bez nejmenších známek strachu Roman zařadil před několik zprava jedoucích aut, která okamžitě začala troubit. Byl jsem rád, že tento výlet dopadl dobře. Do hotelu se vracíme za úplné tmy. Ihned poté odcházíme na večeři. Měníme restauraci, což se po hodině a půl od objednání jídla ukazuje jako chyba, proto velíme k odchodu a vracíme se do naší oblíbené. Skvěle povečeříme, vypijeme pár piv a po desáté jdeme na kutě.

Den čtvrtý 3. 10. 2007

Vstáváme jako již tradičně kolem osmé hodiny, následuje snídání v „naší“ restauraci, odchod zpět, dobalení posledních drobností a v půl desáté začínáme nakládat batohy na střechu dodávky. Část věcí necháváme v úschovně. Gábo ještě přidělá naši vlajku na střechu auta a krátce po desáté vyrážíme do Pokhary. Před sebou máme asi 200 kilometrů

cesty po silnicích nevalné až hanebné kvality, i proto trvá cesta téměř deset hodin, včetně dvojího zastavení na jídlo. Cestou jsme svědky výuky místních školáků pravidlům silniční dopravy. Po příjezdu k hotelu s názvem Gorkhali Dhee následuje vynesení batohů na pokoje a okamžitý odchod na večeři. Potom sedíme na terase hotelu a ochutnáváme naši domácí slivovici. Někteří jdou spát, ale někteří ve večírku pokračují. Pro některé z nás jsou rána krutá. Roman se rozhodne přespát v rouše Adamově na terase hotelu v kovovém křesle. Uprostřed noci však nepohrdne přinesenou přikrývkou. Japonské turistky mající pokoj na terase hotelu, mohou do svých deníků připsat zážitek zdarma navíc.

Den pátý 4. 10. 2007

Tentokrát vstáváme trochu dříve, asi v půl sedmé. Objednáme si pouze čaj, sníme něco z vlastních zásob, a potom nakládáme do již připraveného auta batohy naše, i ty pro nosiče. Nastupujeme spolu s nosiči do auta a vyrážíme do Phedi 1130 m, což je první vesnice ze které se vychází do Base Campu Annapurny. Kupujeme si čaj a kolem deváté hodiny vycházíme do velice strmého kopce. Do první vesnice s názvem Dhampus 1650 m přicházíme notně zpocení. Není divu, vždyť převýšení je zhruba 520 m. Po chvilce přicházejí i naši nosiči. To je bohužel naposledy, co je vidíme všechny pohromadě, ale to samozřejmě v této chvíli ještě netušíme. Dále jsme pokračovali přes Deurali 1630 m, Thula Karku 1800 m, Pothanu 1890 m, Bhichok Deurali 2080 m, Pítam Deurali 2100 m, Tolku 1700 m, Dilgaru 1680 m až do Landruku 1640 m. V průběhu cesty se Štěpánovi udělalo nevolno, zvracel a tak si lehl na chvíli do trávy. To byl moment, na který hned tak nezapomene. Pijavice okamžitě využívají tuto příležitost. To, že některé z nich měl na zádech, nebyl takový problém. Jedna potvora mu však vlezla do řiti a nechtěla se pustit. Nakonec i tu se podařilo odstranit. Do Landruku dorážíme až za tmy, zhruba kolem půl sedmé, a jsme docela unavení. V jedné z místní Lodge jsme zajistili ubytování se sprchou. Místnost, ve které měl spát Roman a já, tak smrděla, že jsem se přestěhoval do jídelny a Roman na jiný pokoj. Po večeři jsme s úžasem zjistili, že v této vesnici mají první den zavedený internet. Roman píše e-mail domů a my ostatní se přidáváme. Místním potom ukazujeme zázrak zvaný internet. Teprve tady jsem si uvědomil, jaká vymoženost internet vlastně je. Ukázat lidem hlavní město jejich země během několika vteřin, nebo jejich vesnici je pro ně prostě malý zázrak. To, že jim ukazujeme hlavní město naší republiky, které je vzdálené několik tisíc kilometrů, je zkrátka fantastické. Na závěr dne si dáváme ještě pár piv a potom jdeme kolem jedné ráno spát.

Den šestý 5. 10. 2007

Budiček je v půl sedmé. Snídáme chapati s pomazánkou jménem Favorit a samozřejmě černý čaj. Ve tři čtvrtě na osm vycházíme směr New Bridge 1340 m, přes Jhinudandu 1780 m, Taulung 2180 m, do Chhomrongu 2170 m. Zejména závěrečná část byla velice prudká a tudíž i náročná. Kolem druhé hodiny odpolední začíná pršet. Je to pouze přeháňka, která trvá asi půl hodiny, ale vytvoří v údolí krásnou duhu. Cestou jsme se koupali v horkých pramenech, které vyvěrají těsně nad hladinou řeky. Do cíle dorážíme v půl šesté. Ubytovaní máme dnes luxusní, s výhledem na zasněžené vrcholky hor. Teplá sprcha i čistý záchod je báječný. K večeři si dáváme těstoviny, nějaké to pivo a trochu rumu. Vzhledem k těžkému průběhu dne uléháme

v půl desáté, a okamžitě spíme. Začínáme být trochu nervózní z toho, že naši nosiči nejsou v dohledu a ani nikdo z později příchozích je neviděl.

Den sedmý 6. 10. 2007

Budíček je jako již tradičně. Všichni v pohodě snídáme až na Gábu, ten má střevní potíže a poměrně slušný průjem. Několik spolknutých prášků řeší rychle Gábův problém. Na plánovanou trasu vycházíme v půl osmé. Náš cíl pro dnešní den je Bamboo 2310 m. K údivu všech přicházíme na místo už ve dvanáct hodin. Po bezva obědě domlouváme další trasu s cílem v Dobhanu 2600 m. Na cestu vyrážíme v půl druhé a za hodinu jsme v cíli. Všechny Lodge jsou však zcela obsazené a nám tudíž nezbyvá nic jiného, než pokračovat do Himalaye 2920 m. Tam je přesně šest míst na spaní. Je to sice trochu provizorní, ale docela čistý přístřešek. Vybalujeme věci a jdeme na večeři. U velikého stolu sedíme s turisty z Petrohradu. Jen dosedneme začne venku veliký liják. Abychom v noci dobře spali dáváme si pár piv a trochu rumu, asi čtyři lahvičky. Následně zjišťujeme, že do našeho příbytku zateklo a nejvíce postiženým byl Láďa, ale domácí mu mění matraci za suchou. Po dalším těžkém dni uléháme v devět hodin. O našich nosičích nemáme žádné zprávy, ale doufáme, že je uvidíme zítra.

Den osmý 7. 10. 2007

Budíček je jako již tradičně v půl sedmé. U některých z nás následuje osobní hygiena a hned poté se jde na snídani. Zabalíme batohy a za nádherného počasí vyrážíme do MBC (Machhapuchhre Base Campu). Cesta jde přes Hinku Cave 3170 m, Deurali 3200 m, Bagar 3300 m až do MBC 3700 m. Celá cesta i s přestávkami nám trvá asi čtyři a půl hodiny. Tentokrát jsme se rozdělili na dvojice. První vychází Štěpán a Gábo zajistit nocleh, potom jde Láďa a já

následování Romanem a Pavlem. Kolem dvanácté hodiny všichni stojíme na malé plošince u Lodgí v MBC. Chvilí se kocháme pohledy na okolní velikány a fotíme zejména Machhapuchhre. Hromadně si objednááme nudlovou polévku. Od čtrnácti hodin hrajeme karty, protože začalo pršet, nedá se dělat nic jiného. Kolem sedmnácté přestalo a tak jdeme na prohlídku okolního terénu. Během půl hodiny se vše halí do neproniknutelné tmy a proto se vracíme do našeho ubytování. Vzhledem k velké výšce do sebe vpravujeme litry čaje. Roman bere kytaru, jenž je součástí vybavení naší Lodge a hraje nám známé písničky. Zanedlouho se přidává téměř celé osazenstvo a náramně se bavíme. Ještě zde necháváme naši vlajku, na kterou píšeme jméno našeho horolezeckého oddílu. Stále nemáme zprávy o nosičích ani našich báglech, snad zítra.

Den devátý 8. 10. 2007

Budíček je tentokrát v sedm hodin. Loučíme se s osazenstvem MBC a začínáme mírným stoupáním, které vlastně pokračuje až do našeho dnešního cíle, což není nic jiného než ABC (Annapurna Base Camp 4130 m). Tam docházíme po zhruba dvou hodinách volné chůze. Některé z nás začíná trochu bolet hlava. Vzhledem k tomu, že je téměř dokonalé počasí využíváme toho, a fotíme, a fotíme. V patnáct hodin dostáváme od jednoho místního šerpy informaci o tom, že naše modročerné bágly jsou uzamčené v jedné z dolních vesnic a že nosiči krom jednoho utekli. Po této informaci je naše nálada na bodě mrazu. Sedíme v jídelně hrajeme karty, pijeme čaj a snažíme se vymyslet co dál. Padají různé návrhy, ale žádný není takový, aby naši náladu zvedl. V půl šesté se ze šera objevuje šest nosičů a mají na zádech modročerné bágly. Chvilí nevíme jestli je to přízrak nebo skutečnost. Rychle vycházíme z jídelny a pomáháme nosičům sundávat bágly. Jeden z námi najatých nosičů se na nás nevykašlal, za své peníze najal jiné a díky tomu jsou tady. Chvilí probíhá diskuze o zaplacení nových nosičů, která končí jakousi dohodou. Roman ještě našemu „zachránci“ dává nějaké peníze navíc. Bágly jsou všechny, nic nechybí, což je pro nás skvělá zpráva. Hned začínáme s rozbalováním a tříděním přineseného materiálu. Tato činnost nám zabere asi dvě hodiny. Potom něco pojíme, vypijeme a kolem půl deváté odcházíme spát. Usínání není úplně v pohodě, protože nadmořská výška dělá své.

Den desátý 9. 10. 2007

Budíček je v sedm hodin. Objednááme čaj, který naléváme částečně do sebe a zbytek do termosek. Tentokrát jíme z vlastních zásob. Rozdělíme poslední věci a v půl deváté obtěžkání lanem, stany a dalším horolezeckým materiálem ve složení Štěpán, Gábo a já odcházíme stavět výškový tábor. Nejprve jdeme po mírně se svažující pěšince, která vede ke hraně široké morény. Při sestupu na její dno, nás zdržuje anglická expedice, později o ní bude ještě řeč. Přejít morény a výstup na její západní hranu nám zabere asi dvě hodiny. Zejména výstup kamenným žlabem, kde jsou balvany o velikosti osobního auta volně uloženy na obou stranách tohoto strmého žlabu, v nás nevyvolává pocit úplného klidu. Proto ho doslova vybíháme. Odbočujeme vlevo a jdeme podél hrany k místu, kde se domníváme, že vede cesta vzhůru,

trochu při tom bloudíme. Na malé plošině za jedním z žeber má postavený svůj Base Camp Tomáš Humar slovinský horolezec, který právě sólo zdolává jako aklimatizační výstup Singu Chuli 6501 m a potom se chystá na sólo výstup jižní stěnou Annapurny 8091 m. Tohle všechno se dozvídáme od jeho matky, velice příjemné paní, která nám radí, kudy máme pokračovat. Dostáváme od ní sušenky na cestu a na oplátku jí necháváme naše, české. Týden po našem návratu domů se na internetu dozvídáme, že Tomašův pokus byl úspěšný. Klobouk dolů. Po dalších třech hodinách, při kterých překonáváme nebezpečné a kluzké trávy, které drží na skále jen silou vůle stojíme na malé plošince, kde je místo akorát pro dva stany. Výškoměr ukazuje 4730 m. Vyndáváme vaříče a ze sněhu děláme nejprve čaj a potom polévky. Následné stavění stanu nám zabere asi čtyřicet minut. Ve stanech necháváme lana, nějaké jídlo a materiál, který bude potřeba zítra. Začíná mírně sněžit a to je signál k návratu do ABC. Cestou dolů znovu potkáváme anglickou expedici. Její dva členové jsou zraněni. Jeden se sekl cepínem do holeně, ze které mu teče krev. Druhý se smekl při sestupu na dno morény a celý se odřel. Možná i proto staví svůj Base camp na plošince na druhé straně morény o celých devadesát výškových metrů nad ABC! U naší maminky (Pavla) jsme kolem šestnácté hodiny. Máme toho plné kecky. Ostatní nám uvařili polévku a přidali sušené maso, chutnalo to skvěle. Pijeme také hodně čaje. Druhá část naší expedice jmenovitě Pavel, Roman a Láďa v průběhu našeho budování výškového tábora vystoupala po jižním žeburu Hiun Chuli do 4700 m. Večer shrnujeme zážitky z dnešního dne. Po večeři hrajeme karty a dáváme ochutnat slivovici několika turistům. Zejména paní z Nového Zélandu málem vypadnou oči z důlků. Dáváme si na dobrou noc několik piv a kolem dvacáté hodiny lezeme do spacích pytlů. Okamžitě usínáme.

Petr Pražák

(pokračování příště)

Deštník – zpravodaj obce Deštné v O. h.

Registrován Ministerstvem kultury ČR pod reg. č. MK ČR 11921

Vychází 6x ročně, náklad jednoho vydání je 320 kusů.

Uzávěrka tohoto vydání byla 26. března, uzávěrka dalšího čísla je 26. května 2008.

Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!

Redakční rada: Jaroslav Karban (JaK), Hana Pavlíčková,

Jana Prouzová (JP), Lenka Zábranská (LZ).

Adresa: Obecní úřad, 517 91 Deštné v Orl. horách č. 61

tel.: 494 663 193, fax: 494 663 187

e-mail: obec.destne@onet.cz

Předplatné a inzeráty: Lenka Zábranská, Obecní úřad Deštné v O. h.

Grafická úprava: ODYSEA s.r.o.

Titulní stránka: Milan Ondrák, ARTON Rychnov n. Kn., JaK

Tisk: ODYSEA s.r.o., Opočenská 484, Dobruška

Cena: 12,- Kč.

Místní akční skupina SPLAV Skuhrov nad Bělou

pořádá kurz

REGIONÁLNÍ PRŮVODCE V ORLICKÝCH HORÁCH

Seminář je určen všem milovníkům Orlických hor, kteří mají zájem poskytovat průvodcovské služby organizovaným skupinám. Absolventi pak v návaznosti na informační centra v regionu budou moci vykonávat činnost regionálních průvodců.

Kurz proběhne o šesti víkendech v květnu až červenci v domě U Žabky MAS v Rokytnici v Orlických horách.

Jeden den bude vždy věnován teoretické přípravě a druhý pak exkurzy v terénu.

Školiteli jsou regionální vlastivědní pracovníci a znalci regionu.

Kurzy se budou konat v následujících termínech:

3. – 4. května	17. – 18. května	31. května – 1. června
14. – 15. června	28. – 29. června	12. – 13. července

Tematické okruhy seminářů a přednášek:

Pravěk a osídlování regionu, těžba a zdroje, muzea a památníky, baroko, novověké dějiny regionu, Kladská kotlina dějiny, zmizelé Sudety, lidová architektury, vývoj krajiny, významné osobnosti, maloplošná chráněná území, památné stromy aj.

Cena kurzu:

1.500,-Kč pro osoby, kterým tento poplatek hradí vysílající organizace (zaměstnavatel),

1.000,-Kč ostatní zájemci.

Bližší informace a přihlášky:

Tomáš Kytlík, Purkyňova 691, 517 41 Kostelec nad Orlicí, e-mail: tomas.kytlik@seznam.cz

**POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
OKRESNÍ ŘEDITELSTVÍ RYCHNOV N. K.
SRDEČNĚ ZVE NA
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ**

U PŘÍLEŽITOSTI DNE POLICIE ČR

dne: 11.června 2008 (čtvrtek)

čas: 09,00 - 17,00 hod.

místo: Okresní ředitelství PČR - Zborovská 1360, Rychnov n. K.

UVIDÍTE:

- PREZENTACI JEDNOTLIVÝCH SLOŽEK PČR
(KRIMINÁLNÍ A POŘÁDKOVÁ POLICIE, POŘÁDKOVÁ JEDNOTKA)
- VYBAVENÍ POLICIE VČETNĚ SPECIÁLNÍCH ČINNOSTÍ (PYROTECHNICI)
- HISTORII POLICIE A ČETNICTVA
- UKÁZKY ZABAVENÝCH ZBRANÍ
- ČINNOST PŘI DRŽENÍ RUKOJMÍCH, UTOCÍCH NEBEZPEČNOU LÁTKOU ATD.
- ZAJÍMAVÉ PŘÍPADY PÁCHÁNÍ TRESTNÉ ČINNOSTI

USLYŠÍTE:

- COKOLI, NA CO SE ZEPTÁTE VEDENÍ POLICIE
- COKOLI, NA CO SE ZEPTÁTE PROFESIONÁLNÍCH SPECIALISTŮ

NABÍZÍME:

- PERSPEKTIVNÍ ZAMĚŠTNÁNÍ

**TĚŠÍME SE NA VÁS JAKO NA NÁVŠTĚVNÍKY
I MOŽNÉ BUDOUCÍ KOLEGY**